ဝဏ္ဏအောင်

မစ္ဆရိယအမှား

နှစ်အုပ်တွဲသိုင်းစာစဉ်

ဒုတိယပိုင်း (ဇာတ်သိမ်း)

ကျင်းထုံ၏ ဝေ့ကျောင်းရှမ်း

2000

သိုင်းစာစဉ်များpage.

13.8.2018

ဇော်ရဲအောင်(TZ)

Alien မှ pdf အဖြစ် စကန်ဖတ်သည်

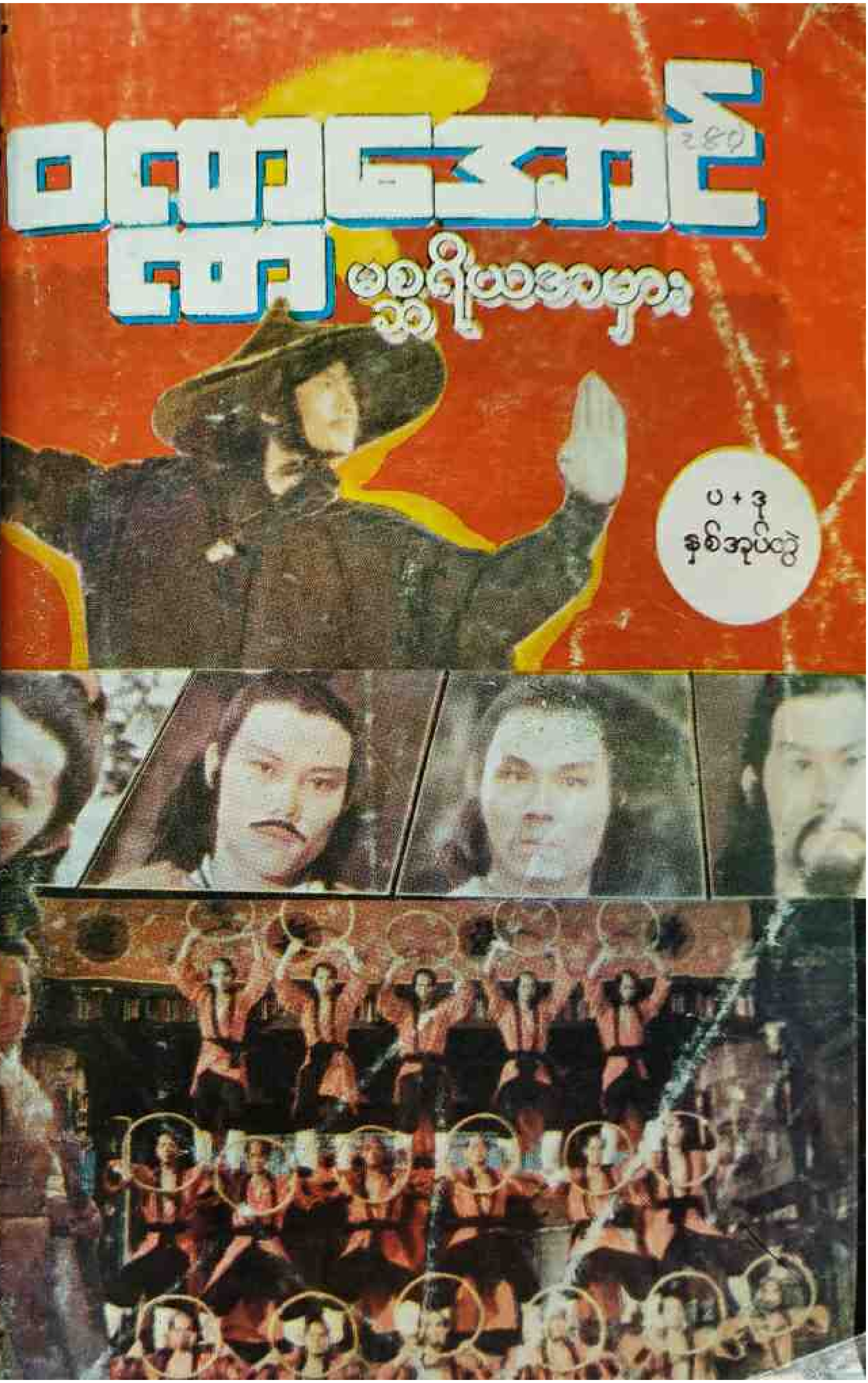
ပ + ဒု
နှစ်အုပ်တွဲ

ဝဏ္ဏအောင်

မဉ္ဇူရိယအမှား

(ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်သိမ်း)

ဤတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ... ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ... ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ... ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ပွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

— ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

— နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

— နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

— ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ကယ်တင်ရှင်

ဘုံကျောင်းအတွင်း၌ မီးအိမ်တစ်လုံးထွန်းညှိထားသည်။ မီးရောင်ကြောင့် လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်....

အချို့နေရာများ၌ မှောင်ရိပ်ကွယ်နေ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျောင်းစန်းက အမှောင်ရိပ်ထဲ ရောက်ရှိသွားသောအခါ မည်သူမျှမမြင်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် သေးကြောပိတ်ခံထားရသဖြင့် မလှုပ်မယှက်ဖြစ်နေ၏။

ရသေ့နှင့်သူတော်ကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိ၏။

ရသေ့သည်လည်းကောင်း၊ သူတော်သည်လည်းကောင်း သိုင်းပညာရှင်များ ဖြစ်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

သူတို့ သိုင်းပညာရှင်များဖြစ်မည်ဟု ကျင်းစန်း မယုံကြည်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဘုံကျောင်းအပြင်ဘက်မှ ခြေသံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

လူတစ်ယောက်က ဘုံကျောင်းအတွင်းသို့ လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ အေးအေးလူလူ လှမ်းဝင်လာနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

ထိုလူမှာ အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် သွေးမြေခွေး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းက ရသေ့နှင့်သူတော်တို့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူတော်နှင့်ရသေ့မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေကြ၏။

သူတို့၏မျက်နှာများ တည်ကြည်လေးနက်နေကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သွေးမြေခွေးရောက်လာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ကျင်းစန်းသဘောပေါက်ထား၏။

သွေးမြေခွေး၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို သိထားရကား ရသေ့နှင့်သူတော်တို့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လာလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ဘုံကျောင်းအတွင်းသို့ရောက်လာလျှင် ၎င်းတို့အား တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ဟား....ဟား....ဟား'

သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူ၏ရယ်သံသည် လိုဏ်သံပေါက်ကာ ဟိန်းထွက်လာလေသည်။

အတွင်းအား အလွန်ကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါတော့သည်။

ရသေ့နှင့်သူတော်တို့ သက်ပြင်းချလိုက်ကြသည်။

ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်ကြလေသည်။

လူချင်းခွဲပြီး သွေးမြေခွေး၏ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ရပ်လိုက်ကြ၏။

သွေးမြေခွေးက....

'ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်လဲ ကျုပ်ကို နိုင်မယ်မထင်နဲ့၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကိုမမှုလို့ လာခဲ့တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ'

ဟု အေးတိအေးစက်ပြောလေသည်။

ရသေ့က....

'သွေးမြေခွေး၊ ခင်ဗျား သိုင်းလောကထဲ ပြန်ပြီးခြေချလာတာ အမှားကြီးမှားသွားပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူတော်ကလည်း....

'ဟုတ်တယ်၊ သိုင်းလောကဟာ အပြောင်းအလဲကြီး ပြောင်းလဲနေပြီ၊ အရင်က အခြေအနေမျိုးမဟုတ်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျား သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းလို့ ရမယ်ထင်ရင် မှားသွားမယ်'

ဟုပြောလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏စကားအဆုံးတွင်....

'ဟား....ဟား... ဟား'

သွေးမြေခွေးက တားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြန်လေသည်။

'ကျုပ်က အာကိုမှုအမှုမထားလို့ သိုင်းလောကထဲကို ပြန်ဆင်းလာခဲ့တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ'

ရသေ့က....

'ခင်ဗျားအေ တစ်ကြိမ်ခံခဲ့ရတာကိုတောင် မမှတ်သေးတဲ့ကိုး၊ ခုတစ်ကြိမ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား ထွက်ပြေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး'

သွေးမြေခွေးက....

'စိတ်ချ၊ ဟိုတစ်ချိန်က ခင်ဗျားတို့ဟာ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ရှိခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က အရေးနိမ့်ခဲ့ရတာမဆန်းဘူး၊ ခုချိန်မှာတော့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သွေးကွဲနေကြပြီ၊ ကျုပ်ကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမလဲ'

မှောင်ရိပ်ထဲမှ အကဲခတ်နေသော ကျွင်းစန်းမှာ သွေးမြေခွေး၏စကားကြောင့် ရသေ့နှင့်သူတော်တို့ မျက်နှာပျက်သွားကြသည်ကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ရသေ့က....

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို မမှုသေးပါဘူး'

သွေးမြေခွေးက....

'ကောင်းပြီလေ၊ မမှုဘူးဆိုရင်လဲ စမ်းကြည့်တာပေါ့၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ဆီက ရွှေတြိဂံမြားကို ရအောင်ယူရမှာပဲ'

ရသေ့က...

'စိတ်ချ၊ ခင်ဗျားယူနိုင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကလဲ မခံပေးနိုင်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး'

စကားဆုံးလျှင် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်ထားလိုက်လေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

သေနေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြန်လေသည်၊

သူ၏ရယ်မောသံသည် ပို၍ကျယ်လောင်လာသည်။

ဘုံကျောင်း၏ခေါင်မိုးများပင် တုန်ခါသွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

သေနေးကြောပိတ်ခံနေရသော ကျင်းစန်းသည်ပင် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါလာသည်။

သေနေးများဆူပွက်လာသည်။

အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ပိတ်ဆို့နေသော သေနေးကြောများ ပွင့်သွားလေတော့သည်။

ရသေ့နှင့်သူတော်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်ရိပ်ပြလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်....

'ယား'

ဖြောသံပေးကာ ပြိုင်တူတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

သေနေးမြေခွေးကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သို့ဖြင့်....

ဘုံကျောင်းအတွင်း၌ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

* * *

ကျင်းစန်းမှာ သေနေးကြောများ အလိုအလျောက်ပွင့်သွားပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် သူသည် အခမှာဝ်ရိပ်ထဲ၌ မလှုပ်မယှက် ရှိနေသေး၏။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တိုက်ပွဲအား ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေမိ၏။

ရသေ့နှင့်သူတော်တို့သည် သေနေးမြေခွေးအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

သူတော်သည် ငှက်သစ်ကောင်ဟုပင် ထင်မှတ်ရအောင် လေထဲသို့ခုန်တက်ကာ ခြေနှစ်ချောင်းဖြင့် အဆက်မပြတ် ကန်ကျောက် တိုက်ခိုက်နေသည်။

ခြေထောက်တစ်ချက်လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း ဝှီးခနဲ ဝှီးခနဲ မြည်သံများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူ၏ခြေထောက်တန်ချက်သည် သွေးမြေခွေး၏ဦးခေါင်းနှင့် ရင်ဝကို အဓိကပစ်မှတ်အဖြစ်ထားရှိကာ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ခြေတစ်ချက်ထိရုံဖြင့် မရှုမလှခံလိုက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

ရာသ့မှာမူ သူတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်လေသည်။

တိုက်ပွဲစသည်နှင့် ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး သွေးမြေခွေး၏ ဝမ်းဗိုက်နှင့်ခြေထောက်ကို အဓိကထား၍ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏လက်နှစ်ဖက်သည် လက်ဝါးအသွင်ဖြင့် လက်ချောင်းကလေးများ ကွေးဆန့်၍လည်းကောင်း ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲကာ တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုများသည် ဆန်းကြယ်လှပြီး သွေးမြေခွေး၏ တစ်ကိုယ်လုံး နေရာလပ်မကျန်အောင် တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သွေးမြေခွေးမှာ လဲကျသေဆုံးသွားတော့မည်ဟုပင် ထင်ရလောက်ပေသည်။

ကျင်းစန်းသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်ပြီး အသက်ရှူရန်ပင်မေ့လျော့နေပေသည်။

သွေးမြေခွေး ဒုက္ခရောက်သွားတော့မည်ဟု ထင်မိလေသည်။

သို့သော် သွေးမြေခွေးမှာ သေသူမဟုတ်ပါ။

ရာသ့နှင့်သူတော်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ကြိုတင်သိရှိထားပုံမျိုး ဖြစ်သည်။

သူ၏လက်နှစ်ဖက်က သူတော်၏ခြေထောက်တိုက်ကွက်ကို ခုခံချေဖျက်နေ၏။

အခွင့်သာလျှင် သာသလို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ရာသ၏ တိုက်ကွက်ကိုမူ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်လေသည်။

လက်ကိုခြေထောက် ခြေထောက်ကိုလက်အလျဉ်းသင့်သလို တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်နေသည်ဟုပင် ထင်မှတ်နေရသော်လည်း တကယ်တမ်းတွင် သူ၏ တိုက်ကွက်များသည် အချက်ကျပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ထက်မြက်နေသည်ကို တစ်စထက်တစ်စ တွေ့မြင်လာရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း အံ့ဩလာသည်။

သွေးမြေခွေးသည် သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အလွန်အဆင့်မြင့်သူဖြစ်ကြောင်း နားလည်လာသည်။

'သူဟာ သိုင်းပညာအစွမ်း ထက်ရက်သားနဲ့ တာကြောင့်များ လူဆိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေရတာလဲ၊ အဖြူရောင် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ရင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ'

ဟူ၍ တွေးတောစဉ်းစားနေမိလေသည်။

တိုက်ပွဲသည် အရှိန်မြန်ဆန်လာသည်။

လူရိပ်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပူးကပ်သွားသည်။

လူရိပ်သုံးခု ရောထွေးသွားပြီး မကြာမီ....

'ဝုန်း'

'အား'

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရုတ်တရက်....

သွေးမြေခွေးက နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လာသည်။

သူတော်သည် ဖွဲ့အိတ်ကြီးတစ်ခုအလား ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွား၏။

ရသေ့မှာမူ အိုးတစ်လုံးပမာ လိမ့်ထွက်သွားပြီး သူ ကျောင်းနံရံနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ဝင်ဆောင့်မိလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားလေတော့သည်။

* * *

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ရသေ့နှင့် သူတော်တို့သည် မရှုမလှ အရေးနိမ့်သွားကြလေသည်။

သွေးမြေခွေးက ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ပုံပျက်ပန်းပျက် လဲကျနေကြသော ရသေ့တို့ကိုကြည့်ကာ....

'ဟား....ဟား....ဟား'

သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကျယ်လောင်လွန်းလှသော သူ၏ ရယ်မောသံကြောင့် ကျောင်းစန်း ကပျာကယာ နားပိတ်ထားလိုက်ရသေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားသံသဲ့သဲ့ကြောင့် သွေးမြေခွေးက ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လာပါသည်။

ကျောင်းစန်း ပိုပြီး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ်ကြောင်း သိထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းစန်း အသက်အောင့်ကာ ငြိမ်နေလိုက်မှ သွေးမြေခွေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ရသေ့နှင့်သူတော်တို့အား ဂရုစိုက်နေသဖြင့် ကျောင်းစန်း ကံကောင်းသွားခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

သွေးမြေခွေးသည် ရသေ့နှင့် သူတော်တို့ထံသို့လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

သူတော်ရော ရသေ့ပါ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ကြတော့ပါ။

သွေးမြေခွေး၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ကွက်ကြောင့် သေဆုံးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် သူတော်နှင့် ရသေ့တို့အနီးသို့ လှမ်းသွားပြီး သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ ရှာဖွေကြည့်လိုက်သည်။

မကြာပါချေ။

ရွှေရောင်တလက်လက် တောက်ပနေသော တြိဂံပုံ ရွှေဆွဲပြားလေးနှစ်ခု သွေးမြေခွေး၏ လက်ထဲ၌ပါလာသည်ကိုတွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေး ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။

'တြိဂံရွှေပြားလေးတွေကို မင်းတို့တစ်သက်လုံး သိမ်းထားလို့ရမယ်ထင်ရင် မှားသွားမှာပေါ့၊ ကိုင်း...ခုတော့ ဘယ်နှယ်ရှိစ၊ ကျုပ်လက်ထဲကို ရောက်လာရပြီမဟုတ်လား'

ဟု ပြောလေသည်။

ကျောင်းစန်းက ထိုတြိဂံရွှေပြားလေးများကို စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

ထိုရွှေပြားလေးများသည် မည်သို့သော သဘောဆောင်နေပါသနည်း။

ထိုရွှေပြားလေးများကြောင့် သွေးမြေခွေးက သူလိုက်သတ်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

ထိုသို့တွေးရင်း တြိဂံရွှေပြားတစ်ခုအား သူတွေ့မြင်ခဲ့ဘူးသည်ဟု အမှတ်ရလာလေသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုရွှေပြားတစ်ခုကို ငါတွေ့ဘူးတယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ဘူးပါလိမ့်'

ကျောင်းစန်း စဉ်းစားသော်လည်း သွေးမြေခွေးအား ကြောက်ရွံ့သည့်စိတ်က လွှမ်းမိုးနေသဖြင့် ရုတ်တရက် အဖြေမရပါချေ။

သွေးမြေခွေးသည် ရွှေပြားလေးနှစ်ချပ်ကို အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြား၌ အကျအနသိမ်းဆည်းထားလိုက်လေသည်။

ပြီးလျှင်....

ကျင်းစန်းရှိနေသည့် အမှောင်ရိပ်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်လေသည်။

'ဒုက္ခပဲ ငါပုန်းနေတာ သိသွားပြီထင်တယ်'

ကျင်းစန်း ကြောက်လန့်သွားသည်။

ထွက်ပြေးသွားရန် စိတ်ကူးလိုက်မိသည်။

သွေးမြေခွေးသည် တောအုပ်ထဲ၌ ပုန်းအောင်းနေခဲ့သော ထိုက်ကျိဂိုဏ်းသားများအား ဖော်ထုတ်ကာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့သေးသည်မဟုတ်ပါလား။

သူ၏အသက်ရှူသံကို ကြားသွားမည်မှာ သေချာပါသည်။

ကျင်းစန်းသည် ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်....

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

အပြင်ဘက်မှ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

'ဟင်'

သွေးမြေခွေး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်း ဝမ်းသာသွားသည်။

သွေးမြေခွေး အာရုံပြောင်သွားပြီမဟုတ်ပါလား။

မှန်ပေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ချက်ချင်းပင် ဘုံကျောင်းအပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

သွေးမြေခွေးသည် ဘုံကျောင်းအတွင်းမှ ပြေးထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း ကံကောင်းသွားသည်။

သို့မဟုတ်ပါက သူ့ထံသို့ လှမ်းလာတော့မည်မဟုတ်ပါလား။

အမှောင်ရိပ်ထဲ၌ သူပုန်းအောင်းနေသည်ကို သွေးမြေခွေး သိရှိထားသည်မှာ သေချာလှပေတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ကပျာကယာ ထွက်လိုက်သည်။

လဲကျနေသော သူတော်နှင့်ရသေ့တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေသည်။

သူတော်နှင့် ရသေ့တို့ကား သေဆုံးနေကြချေပြီ။

သူတို့သည် ထိပ်တန်း သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

သို့သော်....

သွေးမြွေခွေးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ မရှုမလှခံလိုက်ကြရပြီး သေဆုံးသွားကြလေတော့သည်။

သူတို့အချင်းချင်းလည်း သိကျွမ်းနေကြပုံရှိလေသည်။

'တြိဂံခရုပြားဟာ လူတွေရဲ့အသက်ကို ဒုက္ခပေးနေပါလား'

ကျင်းစန်း ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ဆရာဖြစ်သူက သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံရှာဖွေဖို့မှာကြားလိုက်ပါသည်။

ယခုတော့ သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ ရှာမည်ကြံသော သည်။ သိုင်းလောက၏ အလွန်လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ရပြီဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်....

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပါပြီဗျို့'

စူးရှကျယ်လောင်သောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

'ကိုင်း....ဘယ့်နှယ်ရှိစ၊ ဘိုးဘိုးရောက်လာတော့ ရှင်တို့ဘာမှမတတ်နိုင်ကြတော့ဘူး မဟုတ်လား'

ချိုလွင်သောစကားသံလေးတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

'ဟင်'

ကျင်းစန်း အံ့သြသွားလေသည်။

ထိုစကားသံကိုကြားလိုက်ရသည်နှင့် သူက ချောမောလှပသောမိန်းကလေး ကြုံလင်း၏မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာလေသည်။

ကြုံလင်းသည် ဘုံကျောင်းအပြင်ဘက်၌ ရောက်ရှိနေသည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ကြုံလင်းကြောင့် သွေးမြေခွေးက ဘုံကျောင်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှားလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ဘုံကျောင်းတံခါးပေါက်ဆီသို့ ပြေးသွားပြီး အပြင်ဘက်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

ကောင်းကင်အပေါ်၌ လဝန်းရှိနေရာ လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးလင်းလင်းကျင်းကျင်းဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုံကျောင်းရှေ့၌ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရလေသည်။

အရောင်အသွေးစုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသူတစ်စုသည် ကြုံလင်းအား ဝိုင်း၍တိုက်ခိုက်နေကြရာ ကြုံလင်း အခက်ကြုံနေစဉ် သွေးမြေခွေးရောက်လာသည်နှင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့် ထိုလူများအရေးနိမ့်ကာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူများသည် သွေးမြေခွေးအား ထိတ်လန့်သွားပြီး ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

သွေးမြေခွေးကလည်း ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ ကြုံလင်းဘက်သို့လှည့်ကာ....

'ငါ့မြေး မင်း ဘယ်လိုနေသေးသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

'ခစ်....ခစ်....ခစ်'

ကြုံလင်းက တခစ်ခစ် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ကျွန်မက သူတို့ကိုကြောက်နေမယ်ဆိုရင် ဘိုးဘိုးရဲ့မြေး ဘယ်လုပ်ပါတော့မလဲ'

သွေးမြေခွေး သဘောကျသွားလေသည်။

'ဟဲ...ဟဲ....ဒါမှ ငါ့မြေး'

ဟု ချီးကျူးလိုက်သည်။

တစ်ဖန်....

အရောင်အသွေးစုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသူများဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူများအား စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူများသည် ဓားလှံသက်နက် ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်ထားကြလေသည်။

သွေးမြေခွေး မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'ထိုက်ကျူးပြိုင်ပွဲကိုလာတဲ့ သိုင်းလောကသား အားလုံးတို့ကို ဘယ်သူက သွေးဆောင်ပြီးခေါ်ထားတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

'ရှင်မဆိုးဘူး'

အငေးမူစကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သွေးခမြခွေး မျက်ခမှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

'ဘယ်သူလဲ၊ ထွက်လာခဲ့စမ်း'

ဟုပြောလိုက်သည်။

အတွင်းအားကိုအသုံးပြု၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ သူ၏အသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းထွက်လာလေသည်။

အရောင်အသွေးစုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသူများ ကမျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

'ကျွန်မအသံ ကြားတာတောင် ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိနိုင်သေးဘူးလားရှင့်'

စကားသံက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် လူရိပ်တစ်ခုသည် ဘုံကျောင်းရှေ့သို့ ရိပ်ခနဲ ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုလူမှာ မီးခိုးရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘွားအိုတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဘွားအိုအားမြင်လျှင် ထိုက်ကျူးမြို့၌ တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသော ရုပ်ဆိုးအဘွားအိုဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်း ချက်ချင်းသတိပြုမိလိုက်လေသည်။

အဘွားအိုသည်လည်း ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားပုံနှင့် စကားပြောဆိုပုံကို ကြည့်ကာ ကျင်းစန်း ရိပ်မိလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အဘွားအိုကိုမြင်လျှင် သိုင်းသမားများက ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုကြလေသည်။

အဘွားအိုက....

'ကြုံရှမ်း၊ ရှင်က ခုချိန်ထိမိုက်မဲနေတုန်းပဲလား၊ ရသေ့နဲ့ ထုတောင်ကို ဘာလုပ်လိုက်ပြီလဲ၊ ပြောပါဦး'

ဟု မေးလေသည်။

'ဟား...ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေး (ခေါ်) ကြုံရှမ်းက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'သူတို့ ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတာသိချင်ရင် ဘုံကျောင်းထဲကိုဝင်ကြည့်ပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

အဘွားအို မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

'ရှင်က သူတို့ကိုသတ်ပစ်လိုက်ပြီ ဟုတ်လား'

သွေးမြေခွေးက....

'ဟုတ်တယ်'

'ရှင်တော်တော်ရက်စက်ပါလား၊ ရှင့်ရင်ထဲက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့စိတ်တွေ ခုချိန်ထိအောင် မကုန်သေးဘူးလား'

အဘွားအိုက ဒေါသတကြီး ပြောလေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'ကျုပ်က တြိဂံခွဲပြားနှစ်ခုကိုရပြီဆိုရင်တော့ တောင်ပင်လယ်ကို ဖြန့်သွားမှာပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

အဘွားအိုက....

'ရှင့်လက်ထဲကို တြိဂံခွဲပြားနှစ်ခုရသွားပြီဆိုရင် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ဒုက္ခရောက်ရတော့မှာပေါ့'

သွေးမြေခွေးက....

'ဒါတွေ ကျုပ်နားမလည်ဘူး၊ ခွဲပြားတွေ ကျုပ်လက်ထဲရောက်လာဖို့ပဲ သိတယ်၊ ကဲ...မင်းဆီက ခွဲပြားကိုလဲ အေးအေးဆေးဆေး ထုတ်ပေးပေတော့'

အဘွားအိုက....

'ရှင်တကယ်လိုချင်လို့လား'

သွေးမြေခွေးက....

'ကျုပ် မလိုချင်ပဲ သိုင်းလောကထဲကို ဆင်းလာပါ့မလား'

အဘွားအို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ...ရှင်လိုချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်မဒီမှာရှိနေတယ်လေ၊ ဘာကြောင့် လာမယူသေးတာလဲ'

'ဟား... ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။

ကြိုးလင်းဘက်သို့ လှည့်ကာ လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး...

'နောက်ဆုတ်နေစမ်း'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး'

ကြိုးလင်းက နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက လက်ဝါးနှစ်ဖက်၌ အတွင်းအားစုစည်း၍ လိုက်ပြီး....

'သတိသာ ထားပေတော့'

ဟု ကြုံးဝါးကာ အဘွားအိုထံသို့ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အဘွားအိုကလည်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကိုဆန့်ထုတ်ကာ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိုင်းလောကသားများသည်လည်းကောင်း နောက်ဆုတ်သွားကြပြီး တိုက်ပွဲကိုအကဲခတ်ကြည့်နေကြလေသည်။

အဘွားအိုနှင့် သွေးမြေခွေးတို့ကား သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ပြင်းထန်စွာ ဘိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

သူတို့၏တိုက်ပွဲကား ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင်ပြင်းထန်လှသည်။

'ဟူး...ဟူး...ဟူး'

လေတိုးသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

နံဘေး၌ ရပ်ကြည့်နေသော သိုင်းလောကသားများနှင့် ကြုံလင်းတို့မှာ နောက်သို့ထပ်မံ ဆုတ်လိုက်ကြပြန်လေသည်။

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အဘွားအိုနှင့် သွေးမြေခွေးတို့ ပြိုင်တူနောက်ဆုတ်လိုက်ကြရလေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'မင်းဟွာ...မင်းရဲ့ သိုင်းပညာ အတော့်ကို တိုးတက်လာပါလား'

ဟု ပြောလေသည်။

အဘွားအို(ဝါ) မင်းဟွာသည် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး....

'ကြုံရှမ်း....ရှင့်ကိုသေသွားပြီလို့ အားလုံးကထင်မှတ်ထားပြီး ပေါ့ပေါ့တန်တန်နေခဲ့ကြတယ်၊ ကျွန်မကတော့ ရှင်သေသွားပြီလို့ မယုံကြည်ခဲ့ဘူး၊ ဒါကြောင့်သိုင်းပညာကိုအဆက်မပြတ် လေ့ကျင့်နေခဲ့တာပဲ'

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းဟွာ မင်းက သိုင်းပညာလေ့ကျင့်နေခဲ့ပေမယ့် ကျုပ်ကို ယှဉ်လို့ရမယ်မထင်ပါနဲ့'

ရှပ်ဆိုးအဘွားအိုမင်းဟွာက....

'စိတ်ချ၊ ဟိုအရင်တစ်ခါကလဲ ကျွန်မကြောင့် ရှင်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရဘာပဲ၊ ခုတစ်ခါလဲ ကျွန်မက ရှင့်ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို တားမြစ်ဦးမှာပဲ'

'ကောင်းပြီ၊ မင်းဘယ်လောက်တတ်နိုင်မလဲ ကြိုးစားကြည့်ပေတော့'

စကားဆုံးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း'

ရုပ်ဆိုးအဘွားအိုမင်းဟွာက ရယ်မောပြီး နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ရောက်သွားသော ရုပ်ဆိုးအဘွားအိုမင်းဟွာ၏မျက်လုံးများပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း ဘာကြောင့်ထွက်ပြေးတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မင်းဟွာက ရယ်မောရင်း....

'ကျွန်မကထွက်ပြေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင်နဲ့ကိုယ်ဖော့ပညာပြိုင်မလို့ ဘယ်လိုလဲ၊ ကျွန်မကိုမီအောင် လိုက်နိုင်ပါ့မလား'

ဟု ပြောလေသည်၊

သွေးမြေခွေး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

'မင်းက ဘယ်လောက်များ စွမ်းလို့လဲ၊ကဲ....လွတ်အောင် ပြေးနိုင်ရင်ပြေးစမ်း'

ဟု ငေါက်ကာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလိုက်သွား၏။

မင်းဟွာကလည်း....

'ရှင်လိုက်နိုင်ရင် လိုက်ခဲ့ပေတော့'

စကားဆုံးလျှင် တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလွှားသွားလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပြေးလွှားသွားကြရင်း တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

သွေးမြေခွေးနှင့်မင်းဟွာတို့ မြင်ကွင်းမှကွယ်ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အင်း….ဆရာက သိုင်းလောကထဲဆင်းပြီး အတွေ့အကြုံ ရှာခိုင်းတာဟာ သိုင်းလောကမှာထူးခြားထက်မြက်တဲ့ပညာ ရပ်အမျိုးမျိုးရှိနေသေးတယ်ဆိုတာကို သိစေချင်လို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ဟု တွေးလာမိလေသည်။

တစ်ဖန်….

'ငါတို့ဟာ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ပညာ ကောင်းလှပြီဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီး စိတ်ဝင်နေကြတာပဲ၊ သူတစ်ပါးရဲ့ ထက်မြက်တဲ့ပညာရပ်တွေ လေ့လာသင့်သေးတယ်'

ဟု အတွေးဝင်လာသည်။

ဤတွင်….

ရသေ့၊ သူတော်နှင့်သွေးမြေခွေးတို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပုံကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာလေတော့သည်။

သူတို့၏တိုက်ပွဲသည် လျှင်မြန်သွက်လက်လှပြီး အချိန်တိုတိုဖြင့် ပြီးဆုံးသွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့သော်….

ကျောင်းစန်းသည် အလွန်ဉာဏ်ကောင်းပြီး သိုင်းပညာနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ပါရမီထူးချွန်သူဟု ဆိုနိုင်လောက်ပေသည်။

သူသည် သွေးမြေခွေးအသုံးပြုခဲ့သော သိုင်းကွက်များကိုလည်းကောင်း၊ ရသေ့နှင့်သူတော်တို့ အသုံးပြုခဲ့သောသိုင်းကွက်များကိုလည်းကောင်း အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် အသေးစိတ်မှတ်မိနေလေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် သိုင်းသမားကြီး သုံးယောက်၏ တိုက်ပွဲကို မြင်ယောင်နေစဉ်….

'မင်းဘယ်ပြေးမလဲ'

ကျယ်လောင်သောအော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျောင်းစန်းသတိဝင်လာပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သိုင်းသမားများသည် ကြုံလင်းအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

'ဟင်'

ကျောင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

ထိုသိုင်းသမားများသည် သွေးမြေခွေး၏မြေးဖြစ်သော ကြုံလင်းအား ချမ်းသာပေးကြမည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်မိသည်မဟုတ်ပါလား။

သိုင်းသမားများသည် ကြုံလင်းအား လေးဘက်လေးတန်မှ ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြပြီးလျှင်…

'သူ့ကိုမလွှတ်နေနဲ့'

'မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမရမယ်'

'ကြာတယ် ချကွာ'

'သေပေတော့'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ခေါက်ပြောဆိုလိုက်ကြပြီး ကြုံလင်းထံသို့ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ကြုံလင်းကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဘုန်းကျောင်းရှေ့မြေကွက်လပ်တွင် ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်လေသည်။

ကြုံလင်းမှာလည်း သေသူမဟုတ်ပါချေ။

သူမသည် ခြေလက်များအသုံးပြုကာ ဝိုင်းရံလာသူများ အား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဤတွင်...

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက်ထွက် ပေါ်လာလေသည်။

ဝိုင်းရံထားသောသိုင်းသမားများ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြ၏။

သို့သော်...

'ဒီကောင်မလေးကို မလွှတ်စေနဲ့'

ဟုအော်ငေါက်ကာ ဓားလှံလက်နက်များအသုံးပြု၍ ပြင်း ပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်ကြပြန်လေသည်။

ကြုံလင်းကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

တိုက်ပွဲမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာသည်။

သိုင်းသမားများ အလဲနာသွားကြသလို ကြုံလင်းသည် လည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိလာလေတော့သည်။

'ဝုန်း'

'အမယ်လေး'

သူမ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေသည်။

သိုင်းသမားများကားအင်အားကောင်းလှသဖြင့် ကြုံလင်း ၏လက်ချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာရသူများရှိသော်လည်း ကျန်လူ များက ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နိုင်ကြလေသည်။

ကြုံလင်းမှာမူ...

'မလွှတ်စေနဲ့'

'ဝိုင်းထား'

'အရှင်ရအောင်ဖမ်းကြ'

ဩသံပေးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းသမားများသည် ကိုလင်းအား အထပ်ထပ်ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

ကိုလင်းမှာ အံကြိတ်ကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲကား အဆုံးမသတ်နိုင်တော့ပြီ။

သူတို့ ထိပ်ဘိုက်ရင်ဆိုင်မိကြလျှင်....

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

စူးရှသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ရှေ့ဆုံးမှပြေးဝင်လာသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ ကိုလင်း၏ခြေထောက်ကန်ချက်ထိကာ လွင့်စဉ်သွားကြသည်။

ထို့အတူ...

နောက်ကျောဘက်မှ အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သော သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏တုတ်ရိုက်ချက်က ကိုလင်း၏ကျောပြင်ကို ထိမှန်သွားလေသည်။

'ဖုန်း'

'အား'

ကိုလင်း ရှေ့သို့ငိုက်ကျသွားလေသည်။

ထိုစဉ်....

'သေပေတော့'

'မိအောင်ဖမ်း'

သိုင်းသမားများသည် အော်ဟစ်ကြုံးဝါးရင်း ကိုလင်းထံပြေးဝင်ကြပြန်သည်။

ကိုလင်းက ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

အများနှင့်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်နေရသည်ကတစ်ကြောင်း၊ သူရင်ဆိုင်နေရသူများမှာ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများ ဖြစ်နေကြသည်ကတစ်ကြောင်းမို့ ကိုလင်း အခက်ကြုံသွားလေသည်။

သိုင်းသမားများ၏ ဝိုင်းရံဘိုက်ခိုက်မှု ခံလိုက်ရသောအခါ....

'အမယ်ခလေး'

ဖူးရှစ္စာအော်ဟစ်ရင်း ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရပြန်လေသည်။

သိုင်းသမားများသည် ကြိုလင်းအား လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်တော့မည်မို့ ဝမ်းသာသွားကြပြီး စုရုံးချဉ်းကပ်လာကြ၏။

ထိုစဉ်....

'ရပ်လိုက်'

ဟန့်တားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် ဘုံကျောင်းရှေ့မြေကွက်လပ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုလူသည် လျှပ်တစ်ပြက်ရောက်ရှိလာပြီး ကြိုလင်းအား အလစ်ချောင်းကာ လက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်ခတ်မည့်သူတစ်ယောက်အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဝှန်း'

'အား'

ထိုသိုင်းသမားမှာ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ကြိုလင်းဘက်မှ ကူညီမည့်သူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသဖြင့် သိုင်းသမားများ ရဲ ထိတ်သွားကြသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာသူအား ကြည့်လိုက်သောအခါ လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩသင့်သွားကြလေသည်။

ကြိုလင်းကား ဝမ်းသာသွားသည်။

ထိုလူငယ်က ကူညီခြင်းမပြုလျှင် သူ၌ ဒုက္ခရောက်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ထားလေသည်။

လူငယ်ကို ကျေးဇူးတင်သောအကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

လူငယ်မှာ ကျင်းစန်းဖြစ်ပါသည်။

ကျင်းစန်းသည် သူတိုက်ခိုက်ခဲ့သော ကြိုလင်းအား အလစ်ချောင်းတိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်နေသူအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားက အလစ်ချောင်းတိုက်ခိုက်တာ မကောင်းပါဘူးဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုသူက မကျေနပ်ဖြင့်...

'မင်းနဲ့ဘာဆိုင်သလဲ၊ သူဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့မြေးဆိုတာ မသိဘူးလား၊ သွေးမြေခွေးဟာ သိုင်းလောကကို ဖျက်ဆီး

မယ့်လူပဲ၊ မင်းက သူတို့ဘက်ကကူညီမယ်ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် မင်းကိုလဲ ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူး'

သူ၏စကားအဆုံးတွင်....

'ဟုတ်တယ်'

'ဒီကောင့်ကိုပါ ချမ်းသာမပေးနဲ့'

'ချကွာ'

ကျွန်လူများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုကြပြီး တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ခင်ဗျားတို့ဟာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေ မဟုတ်လားဗျာ၊ ဘာကြောင့်များ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဝိုင်းပြီး အနိုင်ကျင့်ချင်ရတာလဲ'

ဟု အချက်ကျကျပြောလိုက်လေသည်။

သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပြဿနာရှိတာ သူလား၊ သူ့ရဲ့အဘိုးလား'

ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြပြီး ဘာမှမပြောကြချေ။

ကျောင်းစန်းက....

'ပြဿနာရှိရင် သူ့အဘိုးနဲ့ ဖြေရှင်းသင့်ပါတယ်၊ မဆိုင်တဲ့သူကို ဘာကြောင့် ဒုက္ခပေးချင်ရတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

သိုင်းသမားများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။

တစ်ယောက်က....

'ဟေ့....သေးမြေခွေးဟာ တစ်ချိန်တုန်းကလဲ သိုင်းလောကကို ဒုက္ခပေးပြီးပြီ၊ ခုတစ်ခါလဲ ဒုက္ခပေးဖို့ သိုင်းလောကမှာ ပြန်ပေါ်လာတာ၊ သူရော သူနဲ့ပတ်သက်နေသူတွေရော ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူး'

'ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ်'

'ကြာပါတယ်၊ ဒီကောင့်ကိုပါ ဆုံးမလိုက်ရအောင်'

'တိုက်ကြဟေ့'

ကျွန်လူများတလည်း အော်ပြောလိုက်ကြပြီး ချက်ချင်းပင် ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြလေတော့သည်။

ကျောင်းစန်း မတတ်သာတော့ပါချေ။

'ညီမ....နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ'

ဟု ကြုံလင်းကို သတိပေးကာ သိုင်းသမားများနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရပေသည်။

ကြုံလင်း၏ နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ သွေးများ ယိုစီးကျနေသည်။

သူမသည် အတွင်းဒဏ်ရာရရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်....

'ကျွန်မက သူတို့ကို မကြောက်သေးဘူး'

ဟုပြောကာ တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဟန်ပြင်လေသည်။

ကျင်းစန်း မသတ်သာတော့တဲ့...

ကြုံလင်းအား လျစ်လျူရှုကာ သိုင်းသမားများနှင့်ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။

ကြုံလင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့သည်သိုင်းလောကသားများနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပြီဗျာ'

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျင်းစန်းသည် မိုးကြိုးလက်ဝါး ရှောင်ကောင်း၏သိုင်းပညာရပ်များကို ထုတ်ဖော်အသုံးပြုလိုက်သောအခါ သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြလေသည်။

ကြုံလင်းသည် ကျင်းစန်း၏သိုင်းပညာထက်မြက်ပုံကိုကြည့်ပြီး အံ့သြသွားလေသည်။

'ရှင်ရဲ့ သိုင်းပညာ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ'

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေရာက မြန်မြန်ထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကြုံလင်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ထွက်သွားရမှာလဲ၊ သူတို့ကို မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်အောင် ဆုံးမရမှာပေါ့ရှင်'

ကျင်းစန်း လက်မခံပါ။

'မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်က သိုင်းလောကသားတွေနဲ့ ရန်ငြိုးမထားချင်ဘူး၊ ရှောင်ထွက်သွားတာအကောင်းဆုံးပဲ၊ ကဲ....လာခဲ့'

စကားဆုံးလျှင် ကြုံလင်း၏လက်ကို ဖျတ်ခနဲလှမ်းဆွဲကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားလေသည်။

'ရှင်....အို'

ကြုံလင်းမှာ အမှတ်တမဲ့မို့ ရုန်းကန်ခြင်းမပြုနိုင်တော့ဘဲ ကျင်းစန်း ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါသွားရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ကြုံလင်းကိုဆွဲကာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်သွားလျှင်....

'ပြေးပြီဟေ့'

'လိုက်ကြ'

သိုင်းသမားများက ငြာသံပေးကာ လိုက်လာကြလေသည်။

သို့သော်....

ကျင်းစန်းနှင့် ကြုံလင်းတို့သည် တောအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်ကာ ခြေရာဖျောက်လိုက်ကြလေသည်။

သိုင်းသမားများ လိုက်ရှာသော်လည်း မတွေ့ရတော့ချေ။

* * *

တောအုပ်ထဲ၌ မှောင်မိုက်နေ၏။

ကျင်းစန်းနှင့်ကြုံလင်းတို့သည် တောအုပ်အတွင်းသို့ရောက်သွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား သစ်ပင်ချုံနွယ်များကို အကာအကွယ်ယူကာ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြ၏။

'ဒီဘက်ကို ပြေးတာကွ'

'ဟုတ်ဘယ်....ဒီအနားတင် ပျောက်သွားတယ်'

'လိုက်ရှာကြစမ်း'

'တွေ့ချင်တော့သားကွာ'

လိုက်ရှာနေကြသော သိုင်းသမားများ၏ ကြုံးဝါးသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

စကားသံများ ခြေသံများသည် တစ်စထက်တစ်စ ဝေးသွားပြီး နောက်ဆုံးပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'သူတို့ သွားကုန်ကြပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းက....

'ကျွန်မက သူတို့ကိုမကြောက်ပါဘူး'

ဟုပြောလေသည်။

ကျင်းစန်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

ကြုံလင်းကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ကြုံလင်းမှာ ဒဏ်ရာရထားသည့်တိုင် အလျှော့ပေးလိုပုံ မရပါချေ။

'ကျွန်မ ခုလိုတွက်ပြေးလာတာကို ဘိုးဘိုးသာသိသွားမယ်ဆိုရင် ကျိန်းသေအပြစ်တင်မှာပဲ'

ဟုပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ခက်တာပဲ၊ ညီမက ရှောင်ထွက်မလာရင် ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တာပေါ့'

'ဟွန်း...ကျွန်မကို ဒုက္ခရောက်အောင် လွယ်လွယ်နဲ့လုပ်လို့မရပါဘူးရှင်'

ကျင်းစန်း ခေါင်းကုတ်လိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းက....

'နေပါဦး၊ ရှင်က ဘယ်သူလဲ'

ကျင်းစန်းအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်ကာ မေးလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ကျုပ်နာမည် ကျင်းစန်းလို့ခေါ်ပါတယ်၊ မုဒ်ရန်မြို့သားပါ'

ဟု ပြောပြလိုက်မိ၏။

ကြုံလင်းက....

'ကျွန်မနာမည် ကြုံလင်းလို့ခေါ်တယ်၊ ကျွန်မရဲ့အဘိုး ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာတော့ ရှင်သိပြီးလောက်ရောပေါ့'

ကျင်းစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

'ကျုပ် သိပြီးပါပြီ'

အမှန်တော့ သူကိုယ်တိုင်လည်း သေးမြေခွေး၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုအပေါ် သဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ကြောက်ရွံ့နေရကား သူ၏လေသံတွင် ရှိမုန်းသည့်အသံများ ပါဝင်နေတော့သည်။

ကြုံလင်း မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း....

'နေပါဦး၊ ရှင်က ကျွန်မအဘိုးကို သဘောမကျဘူးဟုတ်လား'

ဟု မေးလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

'ဟုတ်တယ်'

'ရှင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ'

'ကျုပ်က မှန်ရာကိုပြောတာပါ'

'ရှင်....ရှင်'

'ညီမရဲ့အဘိုးဟာ အတော့်ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ်၊ သူဟာ တြိဂံရွှေပြားရဖို့ ဘယ်သူ့ကိုမဆို သတ်ပစ်ဖို့ဝန်မလေးဘူး၊ သူ့ရဲ့ရက်စက်မှုကို ဘယ်သူကမှ လက်ခံကြမှာမဟုတ်ဘူး'

ကြုံလင်း တွေဝေသွားလေသည်။

သူမသည် အတန်ကြာငေးငိုင်နေပြီးမှ....

'ဘိုးဘိုးရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ကျွန်မလဲသဘောမကျပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တြိဂံရှေမြွားတွေကို ဘိုးဘိုးပြန်ရမှဖြစ်မှာရှင့်'

ဟုပြောလေသည်။

သူမ၏စကားကြောင့် ကျင်းစန်း စိတ်ဝင်စားသွားပြီး....

'ပြန်ရမှဖြစ်မယ်ဆိုတော့ တြိဂံရှေမြွားတွေဟာ ညီမတိုးတိုးရဲ့ပစ္စည်းတွေမို့လား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကြူလင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

'ဟင်'

ကျင်းစန်း အံ့သြသွားသည်။

တြိဂံရှေမြွားကြောင့် သိုင်းလောကၡ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောကိစ္စများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်သည်။

သူသည် စိတ်ဝင်စားလာသလို သိလိုစိတ်များ ဖြစ်ပြလာ၏။

ထို့ကြောင့်....

'တြိဂံရှေမြွားနဲ့ ညီမတို့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာကို ပြောပြနိုင်မလားဟင်'

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

ကြူလင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း.... ပြောလို့မှဖြစ်တာရှင့်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောမပြရဘူးလို့ ဘိုးဘိုးကမှာထားလို့ပါ'

'အြော်'

မသိရနိုင်သောအခါ ပို၍သိလိုလာသည်မှာ လူသားတို့၏ စိတ်သန္ဓာပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည်း ပို၍သိလိုလာပြီး တိတ်တဆိတ်စုံစမ်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ကြူလင်းက....

'ကျွန်မကိုကူညီတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကြောင့် သိုင်းလောကသားတွေက ရှင့်အပေါ်မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြမှာ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ တကယ်ဆိုရင် ကျွန်မလဲ ဘယ်သူနဲ့မှ ပြဿနာမဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ သိုင်းလောကကြီးရဲ့ ထားယာလုပ်ပုံကို ကြားသိရလို့ အလည်အပတ်လိုက်ခဲ့တာပါရှင်'

ဟု ပြောလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဒါဖြင့် ညီမဟာ ပြည်မကို တစ်ခါမှမရောက်ဖူးဘူးပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မတို့ဟာ တောင်ပေါ်လယ်က ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ်မှာ နေထိုင်ခဲ့ကြတာပါ'

ကျင်းစန်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

ကြုံလင်းသည် အပြစ်မဲ့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမအား ငေးမောကြည့်နေမိတော့သည်။

ကြုံလင်းသည် ကျင်းစန်းကစိုက်ကြည့်နေသဖြင့် မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်လာပုံရှိလေသည်။

သူမ၏မျက်နှာလေးနီရဲသွားကာ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ညီမမှာ ဒဏ်ရာရထားသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် အချိန်မီ ကုမှဖြစ်မယ်'

ဟုပြောလိုက်သည်။

ကြုံလင်းက လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မမှာ ဘိုးဘိုးပေးထားတဲ့ အသက်ကယ်ဆေးရှိပါတယ်၊ သိုင်းလောကထဲရောက်လာရင် ဘယ်လိုအခက်အခဲ ပြဿနာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရမယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြောပြထားပါတယ်ရှင်'

သူမသည် ဆေးပုလင်းလေးတစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ထိုဆေးပုလင်းလေးထဲ၌ အနီရောင်ဆေးလုံးလေးများရှိနေပါသည်။

သူမသည် အနီရောင်ဆေးလုံးလေးတစ်လုံး ထုတ်ယူကာ သောက်ချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

မြေပေါ်၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ချကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပေါင်ပေါ်တင်၍ မျက်လုံးမှိတ်ထားလိုက်၏။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်သည်။

ကြုံလင်းက အတွင်းအားခြေအတွင်းအားကို ကုသနေချိန်၌ သူက ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

'ဟူး…ဟူး…ဟူး'

အဝတ်အစားလေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ….

လူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ခနဲရိပ်ခနဲပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူရိပ်သည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ကျင်းစန်းတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ကျင်းစန်း မနေနိုင်တော့ဘဲ….

'ရပ်လိုက်'

ဟု အော်ဟစ်ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

လက်ဦးအောင် ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန်လည်း ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုအခိုက်မှာပင်….

'ညီလေး'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းစန်း အံ့ဩသွားသည်။

'ဟင်…အစ်ကိုကြီးလီထင်း'

'ဟုတ်တယ် ညီလေး'

'တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ'

ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသူမှာ လီထင်းဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရ၍ ကျင်းစန်း စိတ်သက်သာရာရရှိသွားလေသည်။

လီထင်းက….

'ညီလေး၊ ကျုပ် မြို့ထဲကပြန်လာတော့ တံခါးစောင့်ရှေ့မှာ သိုင်းသမားတွေနဲ့တွေ့ပြီး အခြေအနေမေးကြည့်တော့ ညီလေးအကြောင်းသိလိုက်ရတာနဲ့ စိတ်ပူပြီးလိုက်လာခဲ့တာပဲ'

ဟုပြောလေသည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ အများနဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော်လဲ မအားရအားသာပြီး ဝင်ကူညီမိခဲ့တာပဲ'

လီထင်းက….

'ညီလေးက လူဆိုးတွေကို ကူညီမိပြီဆိုတာကော သတိထားမိရဲ့လား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက လက်မခံပါချေ။

'သူက လူဆိုးမဟုတ်ပါဘူး'

ကြုံလင်းကိုညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'သူက သွေးမြေခွေးရဲ့ မြေးပဲ မဟုတ်လား'

'ဒါမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သွေးမြေခွေးရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ သူနဲ့မဆိုင်ပါဘူး'

လီထင်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ငါ့ညီက လူဆိုးမလေးဘက်က ကာကွယ်လှချည်လား'

ဟု ခနဲ့လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'သူဟာ လူဆိုးမလေးမဟုတ်ပါဘူး'

ဟုထပ်ပြောလိုက်၏။

လီထင်းက....

'ညီလေး....မင်း သူတို့အကြောင်း ဘယ်လောက်များ သိလို့လဲ၊ သူတို့ဟာ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကကို ကိုင်လှုပ်ခဲ့ကြတဲ့ လူဆိုးကြီးတွေကွ၊ တောင်ပင်လယ်ကနဲ့နေပြီး ပြည်မကို လာဒုက္ခပေးနေကြတာ၊ သိုင်းလောကသားတွေ စုပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့လို့ သွေးမြေခွေးဟာ တစ်ကြိမ်ရှုံးနိမ့်ပြီးပြီ၊ သူသေ

သွားပြီထင်ပြီး သိုင်းသမားတွေက အေးအေးဆေးဆေးနေခဲ့ကြတာ၊ ခုတစ်ခါ ပြန်ပေါ်လာတာပဲ'

ကျင်းစန်းက....

'သူတို့အကြောင်းကို အစ်ကိုကြီးသိထားတယ် ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လီထင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ညီလေးနဲ့လမ်းခွဲပြီး သိုင်းလောကထဲဆင်းခဲ့သေးတယ်၊ အဲဒီမှာ သွေးမြေခွေးအကြောင်းကို ကြားခဲ့ရတာ'

ကျင်းစန်းက....

'ဒါဖြင့် သူတို့လိုက်ရှာနေကြတဲ့ တြိဂံရွှေပြားအကြောင်းကိုကော အစ်ကိုကြီးသိမှာပေါ့'

လီထင်းက....

'ဟုတ်တယ်၊ သိုင်းလောကမှာကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းအရတော့ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းဆိုတာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်၊ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းလေးရဲ့ထူးခြားချက်က တခြားဂိုဏ်းတွေလို ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်တည်းကနေပြီး ဦးဆောင်အုပ်ချုပ်တာမဟုတ်ဘဲ ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဦးက စုပေါင်းအုပ်ချုပ်ခဲ့တာဖြစ်တယ်'

ကျင်းစန်း ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

'အစ်ကိုကြီး၊ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းအကြောင်းကို သိရင် ပြောပြပါလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်ကလဲ သိကယ်ရယ်လို့မဟုတ်ပါဘူး၊ သိုင်းလောကသားတွေ ပြောဆိုနေကြတာကို ကြားဖူးခဲ့တာပါ၊ ကျုပ်သိသလောက်တော့ ပြောပြနိုင်ပါတယ်'

'ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုကြီးရယ်'

လီထင်းက ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းအကြောင်း ပြောပြသည်။

'ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းဟာ သိုင်းလောကမှာ ဦးဆောင်နိုင်အောင် အောင်မြင်ခဲ့တယ်၊ ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ယောက်ရဲ့ သိုင်းပညာအစွမ်းထက်မြက်လို့ရယ်၊ အဖွဲ့သားတွေရဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကြောင့်ပဲ ဖြစ်တယ်၊ သူတို့ဟာ သိုင်းလောကမှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်လှုပ်ရှားခဲ့ကြပြီး ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဦးဟာ ဇရာပိုင်းကိုရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့ဂိုဏ်းရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် သူတို့ရဲ့နေရာကို ဆက်ခံမယ့် ခေါင်းဆောင်တွေ မွေးထုတ်နိုင်မှုဖြစ်မယ်ဆိုတာကို တွက်ဆမိလာကြတယ်'

ကျင်းစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒါဟာ မှန်ကန်တဲ့ကိစ္စပါပဲ'

လီထင်းက..

'ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဦးဟာ လက်ရွေးစင် တပည့်ခုနစ်ယောက်ကိုရွေးချယ်ပြီး သူတို့ရဲ့သိုင်းပညာတွေကို သင်ပေးခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် တပည့်တွေဟာ ဆရာ့ခြေရာကိုမမီနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြပြန်တယ်'

ကျင်းစန်း ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိလေသည်။

ဆရာကောင်းရှိသော်လည်း တပည့်ကောင်းရဖို့ လိုသေးသည်မဟုတ်ပါလား။

တပည့်မကောင်းလျှင် ဆရာ၏ပညာသည် သဲထဲရေသွန် ပစ်ရပေလိမ့်မည်။

လီထင်းက...

'ဒီလိုနဲ့ နှစ်တွေကြာမြင့်လာတယ်၊ ဆရာလုပ်သူတွေဟာ အသက်အရွယ်ပိုပြီးကြီးရင့်လာကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့ပညာကုန်တော်ဖြောက်အောင်သင်ပေးဖို့ သက်ဆိုး ရှည်နိုင်ပါ့မလားလို့ အတွေးဝင်လာကြတယ်၊ ဒါနဲ့ပဲ သူတို့ရဲ့ပညာတွေကို ကြိုဂံ ချပ်ပြားလေးတွေပေါ်မှာ မှတ်တမ်းတင်ပြီး တပည့်တွေကို လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်ခံတဲ့ ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဦးဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့

အချင်းချင်းမသင့်မြတ်ခဲ့ကြတဲ့ စိတ်ဝမ်းကွဲခဲ့ကြတယ်၊ ခုနစ်စဉ် ကြယ်ဂိုဏ်းလဲ ပြိုကွဲပျက်စီးသွားတယ်'

ကျောင်းစန်းက....

'ရွှေပြားခုနစ်ခုကကော'

ဟု အလောတကြီး မေးလိုက်သည်။

လီထင်းက....

'ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ဦးဆီမှာ အသီးသီး ရှိခဲ့ကြပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်မှ သိုင်းလောကမှာ ပြန်ပေါ်လာတာပဲ'

ကျောင်းစန်းက....

'ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူကအစဖော်တာလဲဟင်'

လီထင်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး....

'ဘယ်သူရှိမလဲ၊ သွေးမြေခွေးပေါ့'

'သွေးမြေခွေးဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ တြိဂံရွှေပြားတစ်ခုကိုရထားတယ်၊ အဲဒီရွှေပြားပေါ်က သိုင်းပညာရပ်တွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ထားတယ်၊ သူဟာ သိုင်းလောကထဲကို

ဆင်းလာပြီး တခြားတြိဂံရွှေပြားတွေကို လိုက်ရှာတော့တာပဲ၊ ဒီလိုနဲ့ တြိဂံရွှေပြားဆက်ခံရရှိထားသူတွေ ထွက်ပေါ်လာခဲ့တယ်'

'သူတို့ဟာ သွေးမြေခွေးနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရတာပေါ့ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်ညီလေး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်က ကျန်တဲ့ လူခြောက်ယောက်ဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့ကြောက်စရာကောင်းပုံကိုသိတော့ စုပေါင်းရင်ဆိုင်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် သွေးမြေခွေး အရေးနိမ့်သွားတာပဲ၊ အားလုံးက သူ့ကိုသေပြီလို့ ထင်မှတ်ထားကြတာ၊ ခုတော့ ပြန်ပေါ်လာတာကြောင့် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေကြရပြီ'

ကျောင်းစန်းက....

'သွေးမြေခွေးဟာ သူ့ဆီမှာ ရွှေပြားတစ်ခုရှိပါလျက်နဲ့ ဘာကြောင့်များ ကျန်တဲ့ရွှေပြားတွေကို လိုချင်ရတာလဲ'

လီထင်းက....

'သွေးမြေခွေးက လောဘကြီးတယ်လေ၊ ရွှေပြားခုနစ်ခုစလုံးရရင် သိုင်းလောကမှာ သူ့ကို ဘယ်သူမှယှဉ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုသိတယ်၊ ဒါကြောင့် လိုက်ယူဖို့ကြိုးစားနေတာပဲ၊ ခုဆိုရင် ရွှေပြားသုံးလေးခုလောက်တော့ ရသွားပြီထင်တယ်'

ကျင်းစန်းခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ကျားအီလူး၊ ရခဲသော ... နဲ့ သူတော်တို့ သုံးယောက်ဆီက ရွှေပြားသုံးခုကိုရသွားပြီး သူ့ဆီမှာ တစ်ခု ရှိတယ်ဆိုတော့ အားလုံးပေါင်းလေးခုရထားပြီး ကျန်တဲ့ သုံးခုက'

သူက စကားအစ်ပိုင်းတစ်ခုဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

လီသင်းက...

'တစ်ခုကတော့ ချုပ်ဆိုးအဘွားအိုခင်းဟွာဆီမှာ ရှိနေတာကို သတင်းရတယ်၊ မင်းဟွာကို ထိုက်ကျူးမြို့ထဲမှာ တွေ့တဲ့လူက တွေ့လိုက်တယ်'

ကျင်းစန်းခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သွေးမြေခွေးဟာ မင်းဟွာနောက်ကို လိုက်သွားပြီ'

ဘုံကျောင်းရှေ့၌ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

လီထင်းက...

'ညီလေး မင်းကိုပြောစရာရှိတယ်'

သူ့အသံလေး တိုးသွားသည်။

သူ၏မျက်နှာသည်လည်း အလွန်လျှို့ဝှက်သည့် အသွင် ဆောင်လေသည်။

ကျင်းစန်း အံ့သြသွားပြီး....

'ဘာပြောမလို့လဲအစ်ကိုကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီသင်းက....

'ညီလေး၊ သူဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့မြေးမဟုတ်လား'

တင်ပျဉ်ခွေထိုင် မျက်စိမှိတ်ကာ မလှုပ်မယှက်ရှိနေသည့် ကြုံလင်းကို ညွှန်ပြကာ မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက...

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲအစ်ကိုကြီး'

လီထင်းက...

'ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ သူ့ကိုသွေးမြေခွေးက သိပ်ချစ်တယ်လို့ လူတိုင်းက ပြောနေကြတာ'

ကျင်းစန်းက...

'ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကိုကြီးပြောတာဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

'အေး... ဒါဟာ တို့အတွက် အကွက်ကောင်းပဲကွ'

'ဗျာ....အစ်ကိုကြီး ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ'

ကျောင်းစန်းက နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ဘာကိုဆိုလိုရမလဲ၊ သူ့ကိုဖမ်းထားလိုက်ရင် ဒေသမြေခွေးက ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

'ဗျာ'

ကျောင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

'ညီမလေးကြုံလင်းကို ဖမ်းထားလိုက်ရမယ် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ'

'ဟာ....အစ်ကိုကြီးကလဲ'

ကျန်းစန်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

လီထင်းက....

'ဘာဖြစ်လို့လဲကွ၊ သူ့ကိုဖမ်းထားလိုက်မယ်ဆိုရင် ဒေသမြေခွေး ဘာမှတတ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကို အကျပ်ကိုင်လိုက်ရင် တွိဂံဒရှဆွဲပြားတွေကို ရနိုင်မယ် မဟုတ်လားကွ'

ကျောင်းစန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဒီပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော်မမက်မောပါဘူးအစ်ကိုကြီးရယ်'

ဟု ပြောလိုက်၏။

လီထင်း မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

'ညီလေး...မင်းဘာဖြစ်တာလဲ၊ ငါတို့ဘဝ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း လမ်းပေါ်ရောက်နေပြီဆိုတာ မသိဘူးလား၊ ရွှေပြားတွေပေါ်က သိုင်းပညာကို လေ့လာနိုင်မယ်ဆိုရင် သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းသမားတွေဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား'

ကျောင်းစန်းက....

'အစ်ကိုကြီးပြောတာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်'

'ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'ကျွန်တော်က မတရားတာ မလုပ်ချင်လို့ပါ'

'ဘာကွ'

'ညီမလေးကြုံလင်းကိုဖမ်းထားပြီး အကျပ်ကိုင်ရမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်လက်မခံနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ'

'ညီလေး....မင်း'

လီထင်း ဒေါသွားလေသည်။

ကျင်းစန်းအား မျက်ထောက်နီကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

ကျင်းစန်းက...

'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အစ်ကိုကြီး'

ဟု ပြောကာ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

လီထင်းက တောက်ကာငင်ကာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

လီထင်းအား အထိတ်တလန့်ကြည့်လိုက်သည်။

လီထင်းက....

'ကျင်းစန်း....မင်းမလုပ်ချင်ရင် အသာဘေးဖယ်နေလိုက်စမ်း၊ ငါ့ဘာသာငါလုပ်မယ်'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'အစ်ကိုကြီး မလုပ်ပါနဲ့'

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

သို့သော်....

'ကျင်းစန်း....ငါ့ကိုတားမြစ်မယ်ဆိုရင် မင်းနဲ့ငါ ရန်သူတွေဖြစ်သွားမယ်'

လီထင်းက ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'အစ်ကိုကြီးရယ်... ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ မကောင်းပါဘူးဗျာ'

သူကတောင်းပန်လိုက်သော်လည်း လီထင်းကလက်မခံပါချေ။

'ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း'

ဟု အော်ငေါက်ကာ ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက ကြုံလင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကြုံလင်း အမြန်ဆုံး သက်သာသွားပါစေဟု ဆုတောင်းမိလေသည်။

သူမသာ သက်သာသွားမည်ဆိုပါက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ကြုံလင်းကား မလှုပ်မယှက်ရှိနေ၏။

လီထင်းက ရှေ့တိုးလာသည်။

'မလုပ်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရယ်'

ကျွင်းစန်း မခံနိုင်တော့ဘဲ ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

လီထင်း ဒေါသွပ်သွားလေသည်။

'မင်းက ငါ့ကိုဟန့်တားမယ် ဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ပညာက ငါ့ထက်သာတယ်ဆိုပြီး မောက်မာတာပေါ့လေ၊ သေဖို့သာ ပြင်ထား'

ဟု ကြုံးဝါးကာ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကျွင်းစန်းက....

'အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အထင်မမှားပါနဲ့၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

သူက မည်သို့ပင် တောင်းပန်လိုက်သော်သည်း လီထင်းကား အလျှော့မပေးချေ။

ကျွင်းစန်းမှာ လီထင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရတော့မည့် အခြေအနေနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

'မင်းတို့ ဘယ်ပြေးမလဲ'

အောက်ခြေကသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ပြေးလွှားရောက် ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ထုပ်ကြုံခြင်း

အောင်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူရိပ်တစ်ခု ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။

လီထင်းရင်ထိတ်ကာ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

ကျွင်းစန်းသည်လည်း သေွးမြေခွေး ရောက်လာပြီဟုထင်ကာထိတ်လန့်သွားလေသည်။

သို့သော်....

ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသူမှာ သွေးမြေခွေးမဟုတ်ဘဲ ရှပ်သိုး အဘွားအို မင်းဟွာဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မင်းဟွာသည် လီထင်း ကျွင်းစန်းနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ရှိနေသော ကြုံလင်းကိုမြင်လျှင် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

'ဟင်း....ဟင်း၊ မင်းတို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

ဟု ပြောကာ ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ကျင်းစန်း မနေနိုင်တော့ဘဲရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။ မင်းဟွာနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

မင်းဟွာက ခြေလှမ်းရပ်ကာ ကျင်းစန်းကို မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ဘွားဘွား ကျွန်တော် မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ ခင်ဗျာ၊ သူဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့မြေးဖြစ်တာမှန်ပေမယ့် သွေးမြေခွေးရဲ့ လုပ်ရပ်တွေနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး၊ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်စေ ချင်ပါတယ်'

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

မင်းဟွာက....

'သွေးမြေခွေးရဲ့မြေးဆိုမှတော့ မပတ်သက်ဘဲနေတော့ မလား'

ဟုပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဘွားဘွား သူဟာ'

'နေပါဦး၊ ဘုံကျောင်းရှေ့မှာ ငါ့လူတွေကိုတိုက်ခိုက်ခဲ့ တာ မင်းမဟုတ်လား'

မင်းဟွာ မရကျမ့်နပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဘွားဘွား၊ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေဟာ တစ် ယောက်တည်းကို အများနဲ့ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်လေ့မရှိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်ရလေအောင် ကြားဝင်အားဖြစ်ခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ'

ဟုပြောလေသည်။

မင်းဟွာသည် လက်ထဲကိုင်ထားသောတောင်ဝှေးကို မြေ ပေါ် တစ်ချက်စောင့်ချလိုက်ပြီး....

'မကားမရှည်နဲ့၊ ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း'

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ချေ။

မင်းဟွာက....

'ဟင်း သေချင်ပြီထင်တယ်'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သူ့ကို ဒုက္ခ မပေးပါနဲ့၊ သူဟာ ဒဏ်ရာလဲရထားပါတယ်'

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

'သွားသွား၊ သူဟာ သေွးမြေခွေးကို ကူညီနေတဲ့လူတစ် ယောက်ပဲ၊ သူ့ကိုချမ်းသာမပေးပါနဲ့'

လီထင်းက အော်ပြောလာလေသည်။

ကျောင်းစန်း အံ့သြသွားလေသည်။

'အစ်ကိုကြီး'

ဟုခေါ်ရင်း လီထင်းကို မယုံနိုင်စွာ လှမ်းကြည့်လိုက်လေ သည်။

လီထင်းက တင်းမာသောမျက်နှာထားဖြင့်...

'ဟေ့ကောင်...မင်းဟာ ဆရာ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲ သေွးခမြေခွေးဘက်ကနေ ကူညီခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ငါ ပညာသင်ဘက်ညီအစ်ကိုတွေ မဟုတ်တော့ဘူး၊ မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ရန်သူဖြစ်သွားပြီ'

ဟု ပြတ်သားစွာပြောလေသည်။

'အစ်ကိုကြီးရယ်....ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲဗျာ'

ကျောင်းစန်းက မချိတင်ကဲ ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ကျောင်းစန်း၊ မင်းကို ငါကိုယ်တိုင်ဖမ်းပြီး ဆရာ့ဆီကို ပို့ရမယ်'

ဟုပြောကာ ရှေ့တိုးလာသည်။

ထိုစဉ်....

'မင်း နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း'

မင်းဟွာက အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

လီထင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

'ကျွန်တော်'

'နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း'

မင်းဟွာက ထပ်မံအော်ဟစ်လိုက်သောအခါ လီထင်း ဘာမှမပြောဝံ့တော့ဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သို့တိုင်....

နောက်ဆုတ်မလိုက်နိုင်ဘဲ ကြုံလင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွား လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

မင်းဟွာက အနှုမထားပါချေ။

ကျောင်းစန်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းဟာ သွေးမြေခွေးဘက်က ပါဝင်ကူညီခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို ဆုံးမရလိမ့်မယ်'

ဟုပြောကာ လက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့်....

ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောမထားဘဲ လက်နှစ်ဖက်၌ အတွင်းအားအပြည့်အဝစုစည်းကာ ခုခံလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့်....

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မင်းဟွာက မလှုပ်မယှက်ရပ်နေသည်။

ကျောင်းစန်းကား ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ခြေသုံးလေးလှမ်း ခန့် ဆက်တိုက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရလေသည်။

သို့တိုင်....

ကျောင်းစန်းသည် အချိန်သတ်ကာ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး မင်းဟွာနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ၊ ကြုံလင်းအား ကာကွယ်ရမည်ဟု သိရှိနေလေသည်။

မင်းဟွာ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

မားမားမတ်မတ်ရပ်နေသော ကျောင်းစန်းကိုကြည့်ကာ....

'မင်း ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ငါ့ရဲ့လက်ဝါးတစ်ချက်ကိုတောင် ခံနိုင်ရည်ရှိတာပဲ၊ ကောင်းပြီ၊ မင်း ဘယ်လောက်ခံနိုင်မလဲ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့'

စကားဆုံးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက်ရှေ့တိုးလာပြီး ကျောင်းစန်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်းလည်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကိုအသုံးပြုကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ရင်ဆိုင်လိုက်သောအခါ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

* * *

ရုပ်ဆိုးအဘွားအို မင်းဟွာသည် သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားနေသော ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းက မင်းဟွာနှင့်ရင်ဆိုင်လိုက်သောအခါ မရှိမလှ အရေးနိမ့်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း လီထင်း ယုံကြည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူက ကျင်းစန်းနှင့်မပတ်သက်ကြောင်း မျက်နှာမထောက်ဘဲ ပြောချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်....

အခွင့်အရေးရသည်နှင့် ကြုံလင်းအနီးသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းကား အတွင်းအားဖြင့် ဒဏ်ရာကိုကုသနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် သတိကင်းကာ လောကကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ကင်းကွာနေပါတော့သည်။

လီထင်းသည် ထိုအခြေအနေကိုမြင်လျှင် သဘောကျသွား၏။

'ဒါ ငါ့အတွက် အခွင့်အရေးဘဲ'

ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ကြုံလင်းအနီးသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှပ်ကို မည်သူမျှ သတိမထားမိလိုက်ကြပါချေ။

လီထင်းသည်တိုက်ခိုက်နေကြသော ကျင်းစန်းနှင့် မင်းဟွာတို့ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ကြုံလင်း၏ပခုံးပေါ်မှ သွေးကြောတစ်ခုကို လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးပိတ်လိုက်လေသည်။

'အင့်'

ကြုံးလင်၏ မသဲမကွဲ ညည်းညူသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူမသည် သွေးကြောပိတ်ခံရကာ မလှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားတော့သည်။

လီထင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

ကြုံလင်းအား ဆတ်ခနဲဆွဲယူကာ ပခုံးပေါ် ကမ်းလိုက်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

လီထင်းက ကြုံလင်းကိုဖမ်းဆီးကာ ထွက်ပြေးသွားမြို့ဖြစ်သည်။

ကျင်းစန်းနှင့် မင်းဟွာတို့ကား ဘိုက်ဇ္ဇကိုမသိဘဲ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေကြဆဲ။

ကျင်းစန်းသည် ဆရာဖြစ်သူ ရှောင်ကောင်း၏ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းကွက်များကို အသုံးပြုကာ ရင်ဆိုင်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာလေသည်။

မင်းဟွာသည် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော ကျင်းစန်းအား အလွယ်တကူ အနိုင်မရသဖြင့် အံ့ဩနေမိလေသည်။

ကျင်းစန်း၏ သိုင်းကွက်များကို တွေ့ရလျှင် သူမသည် တိုက်ခိုက်ရင်း....

'ကဲ....ပြောစမ်း၊ မင်းဟာ မိုးကြိုးလက်ဝါး ရှောင်ကောင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း အံ့ဩသွားသည်။

'ဟင်....ဘွားဘွားက ကျွန်တော့်ကိုသိတယ် ဟုတ်လား'

မင်းဟွာက....

'လက်စသတ်တော့ မင်းဟာ ရှောင်ကောင်းရဲ့ တပည့်ကိုး၊ မင်းရဲ့ဆရာက သိုင်းလောကအကြောင်းပြောပြမထားဘူးလား'

အမုန်တော့ သူမ၏အကြောင်း ပြောပြမထားဘူးလားဟု မေးလိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက မှရိပ်မိဘဲ....

'ဆရာဟာ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရှာဖို့ ကျွန်တော့်ကို သိုင်းလောကထဲ ဆင်းခိုင်းလိုက်တာပါ'

ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

သူတို့သည် စကားပြောဆိုနေကြရင်း ခြေလက်များကလည်း ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှားကာ ထိုက်ခိုက်နေကြသည်။

မင်းဟွာသည် ကျင်းစန်း၏ တိုက်ကွက်များ ထက်မြက်နေသည်ကိုကြည့်ကာ အံ့ဩနေလေသည်။

အမှန်တော့....

ကျင်းစန်းသည် ရှောင်ကောင်းတီထွင်ထားသော မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းကို သမားရိုးကျအသုံးမပြုဘဲ သိုင်းကွက်အချင်းချင်း ပေါင်းစပ်ကာ အသုံးပြုနေခြင်းဖြင့် မင်းဟွာအား ရင်ဆိုင်နေနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူ၏သိုင်းကွက်များသည် မိုးကြိုးလက်ဝါး သိုင်းကွက်များဖြစ်ကြောင်းကား ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။

မင်းဟွာသည် ကျင်းစန်းအား အလွယ်တကူအနိုင်မယူနိုင်သဖြင့် သူမ၏ သိုင်းကွက်များကိုလည်း ပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

'ဝှီး...ဝှီး'

ပြင်းထန်သော လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လေပွေလှိုင်းများသည် ကျင်းစန်းထံသို့ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးဝင်လာလေသည်။

ကျင်းစန်း ထိတ်လန့်သွားသည်။

မင်းဟွာ၏လက်ချက်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် လိုက်လေသည်။

သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင်အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားမည်မှာ သေချာနေပါတော့သည်။

ကျင်းစန်း ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

သို့တိုင်....

လေပွေလှိုင်းများသည် အရှိန်လျော့မသွားဘဲ ဆက်လက်၍ ပြင်းထန်စွာ တိုးဝင်လာလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ရှောင်တိမ်းရန်မဖြစ်နိုင်တော့မှန်းသဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

အကြောင်းက....

လေပွေလှိုင်းများရိုက်ထုတ်ပြီးသည်နှင့် မင်းဟွာက မာန်သွင်းကာ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လာသည် မဟုတ်ပါလား။

'ယား'

ငှက်ကြီးတစ်ကောင်အလား ခုန်ပျံကာ တိုးဝင်တိုက်ခိုက်လာသော မင်းဟွာအား မည်သို့ရင်ဆိုင်ရမည်နည်း။

ကျင်းစန်းက ခြေနှစ်ဖက်ကိုမြေပေါ်ခွဲကာ မားမားမတ်မတ်ရပ်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်....

ကည်ငြိမ်သောအသွင်ဖြင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကိုပူးကာ ရှိခိုးကန်တော့သည့်အသွင်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အမှန်တော့....

ကျင်းစန်းသည် ကြံရာမရဖြစ်သွားစဉ် ရသေ့နှင့်သူတော်တို့က ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြသောအခါ သွေးမြေခွေး၏ ခုခံချေဖျက်သော တိုက်ကွက်ကို မြင်ယောင်လာသည်။

ဤတွင်....

သွေးမြေခွေး၏ သိုင်းကွက်ကိုအတုခိုးကာ ရင်ဆိုင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်....

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျောင်းစန်းကောမင်းဟွာပါ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းစီ ပြိုင်တူဆုတ်လိုက်ကြရလေသည်။

*   *   *

တိုက်ပွဲကား ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်လှပေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် မင်းဟွာ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ခုခံချေဖျက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

မင်းဟွာ ကြောင်းအမ်းအမ်းဖြစ်နေသည်။

ကျောင်းစန်းကို မယုံကြည်နိုင်စွာကြည့်ကာ....

'မင်း....မင်း'

စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေ၏။

ကျောင်းစန်းက ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်'

သူ၏စကားမဆုံးမီ မင်းဟွာက အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

'တိတ်စမ်း၊ မင်းကရေသူ့ မြေခွေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ပြောစမ်း'

'ဗျာ'

မမျှော်လင့်သော စကားကြောင့် ကျောင်းစန်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

မင်းဟွာက ဒေါသငွေ့ကိုမြေပေါ်ဆောင့်ကာ...

'ဟေ့....ရေသူ့မြေခွေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ မြန်မြန်ပြောစမ်း'

ဟု ထပ်မံ၍အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်နဲ့ ဘယ်လိုမှမပတ်သက်ပါဘူးခင်ဗျာ'

'မင်းလိမ်ပြောတာ'

'ကျွန်....ကျွန်'

မင်းဟွာက....

'ပြောစမ်း၊ သွေးမြေခွေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ'

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

သူက သွေးမြေခွေး၏သိုင်းကွက်ကိုအတုခိုးကာ အသုံးပြုမိလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

သူက မည်သို့ပင် ရှင်းပြသည်ဖြစ်စေ၊ မင်းဟွာက လက်ခံတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်မိလေတော့သည်။

မင်းဟွာက....

'မင်းဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့တပည့်ပဲ၊ မင်းကိုဘယ်နည်းနဲ့မှ ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူး'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

'ယား'

ပြောသံနှင့်အတူ သန်မာသော လက်သီးက ကျင်းစန်းထံ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူမ၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်လှပေသည်။

ကျင်းစန်းအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်တော့မည့် သဘော ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း ထိတ်လန့်သွားသည်။

ကပျာကယာ အပေါ်သို့ခုန်တက်ကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

မင်းဟွာက....

'မင်းပြေးလို့လွတ်မလား'

ဟု အော်ဟစ်ရင်း တောင်ဝှေးဖြင့် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်သည်။

ကျင်းစန်းသည် ရိပ်ခနဲရိပ်ခနဲတိုးဝင်လာသော တောင်ဝှေးတိုက်ကွက်များမှ လွတ်မြောက်ဖို့မလွယ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်သည်။

မင်းဟွာ၏ တိုက်ကွက်များသည် မိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ အဆက်မပြတ် တိုးတိုးဝင်လာသည်ဖြစ်ရကား ရှောင်တိမ်းနေခြင်းဖြင့် လွတ်မြောက်မည်မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခရောက်ဖို့သာရှိတော့ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

မည်သို့ပင် ပြန်လည်ခုခံရမှန်းလည်း မသိနိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

ရုတ်တရက်....

'ဝှီး'

တောင်ဝှေးထိုးနှက်ချက်သည် သူ၏ရင်ဝတည့်တည့်သို့တိုးဝင်လာလေသည်။

'ဟာ'

ကျင်းစန်း လွတ်ခနဲအော်လိုက်မိသည်။

လက်နှစ်ဖက်က ကြက်ခြေခတ်ကာ တောင်ဝှေးကိုမျက်ခနဲဖမ်းညှပ်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်...

'ယား'

ဖြာသံပေးကာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းဖြင့် မင်းဟွာအား သုံးလေးချက်မျှ ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

သူအသုံးပြုလိုက်သောသိုင်းကွက်မှာ ရှောင်ကောင်းသင်ကြားပေးလိုက်သော သိုင်းကွက်မဟုတ်ပါချေ။

လက်ယှက်သိုင်းကွက်သည် ဘုံကျောင်း၌ တွေ့ခဲ့ရသော ရသေ့ကြီး၏တိုက်ကွက်ဖြစ်ပြီး ခြေကန်ချက်များကား သူတော်၏ တိုက်ကွက်ကိုအတုခိုးကာ အသုံးပြုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိုသိုင်းကွက်များကိုအတုခိုးကာ အသုံးပြုမှသာလျှင် မင်းဟွာအား ခုခံနိုင်မည်ဟု သူ၏မသိစိတ်ထဲက နားလည်နေ၏။

ကျင်းစန်းသည် သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ထိုသိုင်းကွက်အား ချက်ချင်းမှတ်မိနိုင်သော ပါရမီဉာဏ်ရှိသူဖြစ်လေသည်။

'ဝှန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မင်းဟွာသည် မသဲမကွဲညည်းညူကာ နောက်သုတ်သွားရလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲသည် မမျှော်လင့်သောရလဒ်ဖြင့် ပြီးဆုံးသွားပေလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းက နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

မင်းဟွာလည်း နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မယုံနိုင်စွာကြည့်လိုက်ကြသည်။

ကျင်းစန်းက မင်းဟွာအား အနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မင်းဟွာကလည်း ကျင်းစန်းအား အခုခံနိုင်မည်ဟု ယုံ ထိုမျှ မယုံနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

မင်းဟွာသည် ကျင်းစန်းကို အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ....

'မင်း....မင်း'

စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေသည်။

ကျင်းစန်းက နောက်ဆုတ်လိုက်ပြန်သည်။

မင်းဟွာ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သည်။

'မင်းဟာ ရသေ့နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ'

ဟု မေးလာပြန်သည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူးဗျာ'

မင်းဟွာက....

'သူတော်နဲ့ကော ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ'

ကျင်းစန်းက....

'ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူးဗျာ'

'ဘာပြောတယ်'

'ဘွားဘွားပြောတဲ့လူတွေ ဘယ်သူနဲ့မှ မပတ်သက်ပါဘူးခင်ဗျာ'

ကျင်းစန်းက အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်သော်လည်း မင်းဟွာက ယုံကြည်ခြင်းမရှိပါချေ။

'မင်းက သူတို့နဲ့မပတ်သက်ဘူးဆိုရင် သူတို့ရဲ့သိုင်းကွက်တွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တတ်မြောက်နေတာလဲ'

ဟုမေးလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ကျွန်တော်က သူတို့ရဲ့သိုင်းကွက်တွေကို မှတ်ထားလိုက်လို့ပါခင်ဗျာ'

'မှတ်ထားလိုက်လို့'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘယ်လိုမှတ်ထားတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

မင်းဟွာသည် ခနဲ့သောလေသံဖြင့် မေးလေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဘုံကျောင်းထဲမှာရသေ့နဲ့သူတော်တို့ဟာ သွေးမြေခွေးနဲ့ တိုက်ခိုက်နေကြပါတယ်၊ သူတို့ရဲ့တိုက်ပွဲကို တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့အတွက် တိုက်ကွက်တွေကို မှတ်သားထားလိုက်မိပါတယ်'

မင်းဟွာက....

'မင်းလိမ်ပြောတာ'

'ကျွန်တော်'

'ဟေ့ ကောင်လေး....မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ မပြောရင် မင်းကို'

သူမ စကားဆုံးအောင်မပြောလိုက်ရပါချေ။

အကြောင်းကား....

'ဟား...ဟား....ဟား'

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက်နှင့်အတူ လူရိပ်တစ်ခုပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ရယ်သံကြားသည်နှင့် သွေးမြေခွေး ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်းရော မင်းဟွာပါ သိလိုက်ကြလေသည်။

မင်းဟွာ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်းကို မကျေမနပ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'တို့နှစ်ယောက် နောက်မှတွေ့ကြသေးတာပေါ့'

ဟုပြောကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

သွေးမြေခွေး ရောက်လာပြီဖြစ်လေသည်။

မင်းဟွာသည် သွေးမြေခွေးအား မယုံနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့်သာလျှင် သူမက ရှောင်တိမ်းသွားခြင်း မဟုတ်ပါလား။

မင်းဟွာထွက်သွားလျှင် ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်....

'မင်းတို့ ဘယ်ပြေးမလဲ'

အော်ဟစ်ပေါက်သံနှင့်အတူ သွေးမြေခွေး ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။

လေမုန်တိုင်းတစ်ခု တိုက်ခတ်လာသည့်ပမာ ရောက်ရှိလာသော သွေးမြေခွေးကြောင့် ကျင်းစန်းထိတ်လန့်ကာ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် တောအုပ်ထဲသို့ရောက်လာလျှင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာရပ်နေသော ကျင်းစန်းကိုလည်းကောင်း မင်းဟွာကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေး၏မျက်နှာတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အပြုံးရိပ်များ ပေါ်လွင်လာလေသည်။

'မင်းဟွာ၊ မင်း ပြေးလို့ရမလား'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

'သွားစမ်း'

ကျင်းစန်းအား လက်ပြန်ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းမှာ သွေးမြေခွေးက မင်းဟွာနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။

သို့သော်....

သူမမျှော်လင့်သည့်အချိန်တွင် သွေးမြေခွေးက ဖြတ်ပြေးသွားရင်း လက်ပြန်ရိုက်ထုတ်သွားလေသောကြောင့် အငိုက်မိကာ မရှောင်တိမ်းနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

'ဖုန်း'

'အား'

စူးရှကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျင်းစန်းမှာ ပြင်းထန်သော လက်ပြန်ရိုက်ချက်ကြောင့် အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားသည့်အပြင် မြေပေါ်သုံးလေးပတ်မျှ လိမ့်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်း တပျာကယာ လူးလိမ့်ထလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက ထပ်မံတိုက်ခိုက်လာလျှင် ခုခံရန်အသင့်ပြင်ထားလိုက်၏။

သို့သော်....

သွေးမြေခွေးက တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ မင်းဟွာနောက်သို့ ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်၏။

သွေးမြေခွေးကသာမင်းဟွာနောက်သို့လိုက်မသွားဘဲ သူ့အား တိုက်ခိုက်လာမည်ဆိုပါက သူ၏အသက် သေဆုံးသွားဖို့သာ ရှိတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

ယခု....

သွေးမြေခွေး ထွက်သွားသဖြင့် ကံကောင်းသွားသည်ဟု မှတ်ယူနေစဉ်မှာပင် ရင်ထဲ အောင့်သက်သက်ဝေဒနာ ခံစားလာရလေသည်။

ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြုံလင်းနှင့်လီထင်းတို့ကိုလည်း မတွေ့ရတော့ပါ။

ကျင်းစန်းသည် ကြုံလင်းအတွက် စိတ်ပူသွားလေသည်။

လီထင်းက ကြုံလင်းအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

လီထင်းအား လိုက်လံရှာဖွေရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ရင်ထဲမှ ဝေဒနာသည် ပို၍ဆိုးဝါးလာလေသည်။

ကျင်းစန်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်လာလေသည်။

'ဝေါ့'

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများအန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

'ဝုန်း'

မြေပေါ်သို့ အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားလေတော့သည်။

* * *

တောအုပ်တစ်နေရာတွင် ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုရှိလေသည်။

ကြုံလင်းအား ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ ပြေးလာသော လီထင်းသည် ထိုကျောက်ဂူကြီးကိုမြင်လျှင် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

'အတော်ပဲ၊ ဒီကျောက်ဂူကြီးကို အသုံးချရမယ်'

ဟုတွေးလိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင် ကျောက်ဂူကြီးဆီသို့ ဦးတည်ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

ကျောက်ဂူကြီးမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

ကျောက်ဂူရှေ့တွင် သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ရှုပ်ထွေးနေပြီး ရုတ်တရက် တွေ့မြင်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

လီထင်းက ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် တွေ့မြင်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

လီထင်းသည် ကျောက်ဂူရှေ့သို့ရောက်လျှင် ကြုံလင်းအား မြေပေါ်ချထားလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကိုကောက်ယူကာ အင်္ကျီစအနည်းငယ်ကိုဆုတ်ဖြဲပြီး မီးတုတ်တစ်ခုပြုလုပ်လိုက်သည်။

မီးခတ်ကျောက်ကိုအသုံးပြုကာ မီးရှို့လိုက်၏။

ထိုသစ်ကိုင်းခြောက်မီးတုတ်ကို အသုံးပြုကာ ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်လေသည်။

သူ၏လက်တစ်ဖက်ကလည်း ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကောက်ယူထားလိုက်သည်။

ကျောက်ဂူအတွင်းသို့ ခြေဆယ်လှမ်းခန့် လှမ်းဝင်မိလျှင်....

'ကဲ....ကြည့်ရအောင်'

ဟုရေရွတ်ကာ လက်ထဲကိုင်ဆောင်ထားသောကျောက်တုံးကို အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေသော ကျောက်ဂူထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

'ဂျောက်....ဂျလောက်'

ကျောက်ခဲက လိမ့်ဝင်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင်....

'ဖူး....ဟူး'

'ဖလပ်....ဖလပ်'

ကျယ်လောင်သောမြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာကာ လင်းနို့တစ်အုပ် ဝုန်းခနဲ ပျံထွက်လာလေသည်။

လီထင်း ထိတ်လန့်သွား၏။

'သွားစမ်း၊ သွားစမ်း'

အသံကုန်အော်ဟစ်ကာ မီးတုတ်ကိုဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

လင်းနို့များက တစ်ဟုန်ထိုးပျံလာသဖြင့် မီးတုတ်ကိုဝင်တိုးမိကြလေသည်။

လီထင်းမှာ လက်ထဲမှမီးတုတ် ပြုတ်ကျသွားလျှင် မနေဝံ့တော့ဘဲ ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ကျောက်ဂူအပြင်ဘက် ရောက်လာသောအခါ လီထင်းမှာ မောဟိုက်နေလေသည်။

ကျောက်ဂူနံဘေးရှိ ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး အမောဖြေလိုက်သည်။

နဖူးပေါ်စီးကျလာသော ချွေးများကိုလည်း သုတ်ပစ်လိုက်၏။

ထိုကျောက်ဂူကြီးသည် လူမနေသော ကျောက်ဂူကြီးတစ်လုံးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

ကြုံလင်းအား ထိုကျောက်ဂူကြီးအတွင်း၌ ဖမ်းဆီးထားပြီး သေွးမြေခွေးအား အကျပ်ကိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကြုံလင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ....

'ဟာ'

လီထင်း လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။

အကြောင်းကား....

ကြုံလင်းမှာ ထားခဲ့သောနေရာ၌ မရှိတော့ဘဲ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လီထင်း အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားလေသည်။

'သူ... သူ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ'

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထိုင်ရာမှနေ၍ထကာ ဟိုဟိုသည်သည် ရှာဖွေကြည့်လိုက်၏။

ထိုစဉ်...

'ရှင်က ဘာကိုလိုက်ရှာနေတာလဲ'

ဝဲဘက်ဘေးနေရာမှ စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

လီထင်း ကပျာကယာလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်၌ အေးအေးဆေးဆေးထိုင်နေသော ကြုံလင်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

'ဟင်....မင်း....မင်း'

လီထင်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

ကြုံလင်းက....

'ရှင်က ဘယ်သူ့ကိုရှာနေတာလဲ'

ဟု မေးလာပြန်လေသည်။

လီထင်းက...

'မင်းကိုရှာတာပေါ့'

'ကျွန်မကို'

'ဟုတ်တယ်'

'နေပါဦး၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မကိုရှာရတာလဲ'

'ကျုပ်က'

လီထင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ကြုံလင်းအား သူကသွေးကြောပိတ်ထားခဲ့ပါသော်လည်း သူမသည် သွေးကြောပွင့်ကာ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူမသည် ကြောက်စရာကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။

အဖြစ်မှန်ကိုသာ သိသွားလျှင် မလွယ်လှဟု တွေးမိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြုံးရွှင်နေသော မျက်နှာသားဖြင့်....

'ညီမ....ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်၊ ညီမတော်တော်ကံကောင်းတာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ၏အသွင်သည် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးသော အသွင်မျိုး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကြုံလင်း မျက်ခမှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

'ရှင်က ကျွန်မကို သိလို့လား'

ဟု မေး၏။

လီထင်းက...

'သိတာပေါ့၊ ညီမဟာ ဆရာကြီးသွေးမြေခွဲရဲ့မြေး ကြုံလင်း မဟုတ်လား'

ကြုံလင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒါတော့ ဟုတ်တယ်'

လီထင်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ညီမကကော ကျုပ်ကိုသိသလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းက...

'ရှင်က ဘယ်သူလဲ'

'လီထင်းပါ'

'ရှင့်နာမည် လီထင်းဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'

ကြုံလင်းသည် လီထင်းအားခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြီး...

'နေပါဦး၊ ရှင့်ကို ကျွန်မလဲ မသိပါလား'

ဟု ပြောလေသည်။

လီထင်းက....

'ညီမက မသိပေမယ့် ကျုပ်က ကျင်းစန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညီမကို သိပါတယ်'

'ကျင်းစန်း'

'ဟုတ်တယ်၊ သူက ညီမကို ဘုံကျောင်းရှေ့က ခေါ်လာတာလေ'

'သြော်'

ကြုံလင်းသည် သူမအား ကူညီခဲ့သူမှာ ကျင်းစန်း ဖြစ်ကြောင်း သိထားလေသည်။

'ရှင်က ကျင်းစန်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ'

'ကျုပ်က....'

လီထင်းက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်၏။

သူ၏အသွင်မှာ အလွန်စိတ်မကောင်းသည့် ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်သွားလေသည်။

ကြုံလင်း မျက်ခမှောင်ကြုတ်သွားပြန်သည်။

'ရှင် ဘာဖြစ်ထားလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လီထင်းက....

'ကျုပ်က'

'ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်ပြောပါ'

ကြုံလင်းက လောလိုက်သည်။

လီထင်းက....

'သူက သစ္စာဖောက်တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပါ'

'ဘာရှင့်'

'သူဟာ ညီမကိုဒုက္ခပေးမယ့်လူဖြစ်နေလို့ ကျုပ်ကကြားဝင် ကယ်တင်လာရတာပါ'

လီထင်းက မှင်သေသေဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

'ဘာရှင့်'

ကြုံလင်း မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားလေသည်။

လီထင်းအား မျက်လုံးပြူးကာကြည့်လိုက်ပြီး....

'ကျင်းစန်းက ကျွန်မအပေါ် မကောင်းကြံခဲ့တယ် ဟုတ်လား၊ မဖြစ်နိုင်တာ မပြောပါနဲ့ရှင်၊ ဘုံကျောင်းရှေ့မှာ သူကူညီလို့ ကျွန်မ ဒုက္ခမရောက်တာ၊ ကျွန်မ ဒုက္ခရောက်စေ

ချင်ရင် သူက ဝင်ကူညီစရာမလိုပါဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာပေါ့'

ဟုပြောလေသည်။

လီထင်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ကြုံလင်းက ကျင်းစန်းအပေါ် ယုံကြည်မှုရှိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

လီထင်းသည် အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

'အဲဒါ ညီမကို သူက အယုံသွင်းလိုက်တာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကြုံလင်းက....

'ဘာရှင့်...အယုံသွင်းလိုက်တာ ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုအယုံသွင်းလိုက်တာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

လီထင်းက....

'ဒီလိုလေ၊ ညီမဟာ ဆရာကြီးသွေးမြေခွေးရဲ့ မြေးမဟုတ်လား၊ ညီမကို အယုံသွင်းထားနိုင်မယ်ဆိုရင် ဆရာကြီးသွေးမြေခွေးကိုပါ အယုံသွင်းနိုင်မယ် မဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အလွယ်တကူ အကောက်ကြံနိုင်မှာပေါ့'

ကြုံလင်းက....

'သူက ဘာကြောင့် ကျွန်မကို မြေးအဘိုးကို အကောက်ကြံမှာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

'ရှင်းပါတယ်၊ တြိဂံပုံရွှေပြားကြောင့်ပါ'

'တြိဂံရွှေပြား'

'ဟုတ်တယ်'

ကြူလင်း တွေဝေသွားလေသည်။

လီဆင်းက....

'ကျင်းစန်းဟာ ကိုယ့်ဆရာအပေါ်မှာတောင် ကျေးဇူးကန်းတဲ့လူစားမျိုးပါ၊ သူဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတိုင်းသမား ဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး ဆရာ့ကိုအာခံပြီး ထွက်လာခဲ့တာ၊ ကျုပ်က သူ့ အမှားတွေ ကျူးလွန်မိမှာကိုစိုးရိမ်လို့ လိုက်ရှာပြီး ကူညီနေတာ၊ ညီမကို တွေးဆောင်ဖြားယောင်းနေတာကိုတွေ့ရလို့ မနေနိုင်တဲ့ ခုလိုခေါ်ထုတ်လာခဲ့တာပါ၊ ကျုပ်နဲ့သာမတွေ့ရင် ညီမဒုက္ခရောက်မှာ အသေအချာပါပဲ'

ကြူလင်းသက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အင်း....ရှင်ပြောချင်တဲ့ စကားတွေဟာ နားထောင်လို့တော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ယုံရဖို့ခက်တယ်ရှင့်'

ထိုစကားကြားလျှင် လီဆင်းမျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သို့သော် ချက်ချင်းတုံ့ပြန်ဆည်လိုက်ပြီး....

'ညီမ ကျုပ်ပြောတာကို မယုံရင် သက်သေပြနိုင်ပါတယ်'

ဟု စွန့်စားပြီးပြောလိုက်သည်။

ကြူလင်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

'ဘယ်လိုသက်သေပြမှာလဲ ပြောပါဦး'

လီထင်းက....

'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ကျင်းစန်းနဲ့သွားတွေ့ကြမယ်၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြေရှင်းလိုက်ကြမယ်၊ မကောင်းဘူးလား'

ကြူလင်း သဘောကျသွားလေသည်။

'သိပ်ကောင်းတာပေါ့ရှင်၊ သူဘယ်မှာလဲပြောပါ'

လီထင်းက အရှေ့ဘက်တောအုပ်ဆီသို့ ညွှန်ပြပြီး....

'သူဟာ ဟိုရှေ့က တောအုပ်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်၊ သွားရှာရင်တွေ့မှာပါ'

'ဒါဖြင့် သွားမယ်'

ကြူလင်းက ခပ်သွက်သွက်ပင် လှမ်းထွက်သွားလေသည်။

လီဆင်း လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

* * *

အဖော်

နေခြည်ဖြာကျနေသည်။

တောက်ပသောနေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေလေသည်။

မိုးငြိုညို့ညို့တောင်တန်းများ၊ စိမ်းလန်းသောတောအုပ်များ ဖုံးလွှမ်းထားသော ထိုက်ကျူး မြို့ပြင်တစ်နေရာတွင် သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှဖြတ်ကာ ကြိုလင်းကခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားနေ၏။

လီထင်းက နောက်ကလိုက်သွားသည်။

ကြိုလင်းသည် မိမိပြော သည့်စကားကို မယုံကြောင်း လီထင်း ကောင်းစွာသိထားလေသည်။

ကြိုလင်းအားမည်သို့လိမ်ညာလှည့်စားရမည်ကိုတွေးတော စဉ်းစားလာခဲ့သည်။

သို့ဖြင့်....

ကျင်းစန်းနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့်နေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ကြိုလင်းက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

လီသင်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ကျွန်မစိတ်ထင်၊ ဒီနေရာပဲမဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

လီသင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ညီမ'

'ဒါဖြင့် ကျင်းစန်းကဘယ်မှာလဲ'

'သူ... သူ'

လီသင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားလေသည်။

အကြောင်းကား....

ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျင်းစန်းကို လည်းကောင်း၊ ရုပ်အိုးအသွားအိုး မင်းဟွာကိုလည်းကောင်း၊ မတွေ့ရတော့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကြိုလင်းက....

'ကျွန်မနဲ့ ကျောင်းစန်းတို့ ကျောင်းရှေ့က ထွက်ပြေးလာကြရင်း ဒီနေရာကို ရောက်လာကြတာပဲရှင့်'

လီထင်းက....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ညီမကို ကျောင်းစန်းရဲ့ လက်ထဲက ဆယ်တင်ခဲ့တာလဲ၊ ဒီနေရာပဲပေါ့'

'ဒါဖြင့် သူဘယ်မှာလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'ကျုပ်လဲ မသိဘူး'

'ဘာရှင့်'

'ကျုပ်'

လီထင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေပါသည်။

ကြိုလင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

'ရှင်က ကျောင်းစန်းကို တစ်ခုခုလုပ်လိုက်ပြီလား'

'ဟာ....မဟုတ်တာညီမရယ်'

'ဒါဖြင့် သူ့ကိုဘာကြောင့်ရှာမတွေ့ရတာလဲ'

'ကျုပ်က ညီမကိုဆယ်ထုတ်သွားတော့ သူလဲ ရှောင်တိမ်းသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့'

ကြိုလင်းက....

'ဘယ်သူ့ကို ရှောင်တိမ်းရမှာလဲ'

သူမသည် မေးခွန်းများကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်မေးမြန်းနေလေသောအခါ လီထင်း အခက်ကြုံနေရတော့သည်။

ထိုစဉ်....

'မြန်မြန်လာကြဟေ့'

အဝေးမှ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံများနှင့်အတူ ခြေသံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

လီထင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

'ညီမ၊ ညီမကိုလိုက်ရှာနေတဲ့ထိုင်းသမားတွေထင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကြိုလင်း နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

'ကျွန်မက သူတို့ကိုကြောက်ရမှာလား'

ဟု ပြောလေသည်။

လီထင်း ပိုပြီးအခက်ကြုံသွားလေတော့သည်။

ကြိုလင်းက....

'ဒီတစ်ခါ ကျွန်မကိုလာပြီး နှောင့်ယှက်ရင် မှတ်လောက်သားလောက်အောင်ကို ဆုံးမလိုက်မယ်'

ဟု ကြုံးဝါးနေသေးသည်။

လီထင်းက....

'ညီမ ကျုပ်တို့ ဒီနေရာက မြန်မြန်ထွက်သွားရင်ကောင်းမယ် အန္တရာယ်များလှပါတယ်'

ဟု ဖျောင်းဖျလိုက်လေသည်။

သို့သော် ကြုံလင်း လက်မခံပါချေ။

'ဘာဖြစ်လို့သွားရမှာလဲ'

လီထင်းသည် ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားသော လူတစ်စုသည် သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှဖြတ်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများကား ရုပ်ဆိုးအသွားအိုမင်းဟွာ၏ စည်းရုံးမှုကြောင့် သွေးမြေခွေးအားရင်ဆိုင်ရန် လိုက်ရှာနေကြသူများပင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

သိုင်းသမားများသည် လီထင်းနှင့်ကြုံလင်းတို့အား တွေ့မြင်သွားကြလေသည်။။

'ဟိုမှာတွေ့ပြီဟေ့'

'မလွှတ်စေနဲ့'

'ဖိုင်းထား'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောလိုက်ကြပြီး ချက်ချင်းပြေးလာကြကာ ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် ဝိုင်းရံထားသည့်ကြားမှ အလောတကြီးပြေးထွက်လာပြီး....

'သေပေတော့'

ဟုအော်ငေါက်ကာ ကြုံလင်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကြုံလင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ....

'သွားစမ်း'

ဟုငေါက်ကာ လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ထုတ်လိုက်လျှင်....

'ဝုန်း'

ထိုလူမှာ လူတခြားလက်နက်တခြားဖြစ်ကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

'ဟင်'

လီထင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကြုံလင်းသည် ခေသူမဟုတ်သည်ကို ပို၍နားလည်သွား၏။

အခြေအနေအရ ဝိုင်းရံထားသော သိုင်းသမားများကို ကြုံလင်းက ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းရှိမှန်းသည်း ရိပ်မိလိုက်၏။

ဤတွင်....

'ညီမ နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ၊ ဒီလူတွေကို ကျုပ် ရင်ဆိုင်ဖြရှင်းလိုက်မယ်'

ဟုပြောကာ ရှေ့သို့ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

ဝိုင်းရံထားကြသော သိုင်းသမားများသည် အဖော်တစ်ယောက် ခံလိုက်ရသည်ကိုတွေ့ရလျှင် ခံပြင်းသွားကြပြီး....

'တိုက်ကြဟေ့'

ပြောသံပေးကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

လီသင်းက....

'ရပ်လိုက်'

ဟု ကပျာကယာ ဟန့်တားလိုက်၏။

သူက စိတ်ထားပြောင်းလဲသွားပြန်ပြီဖြစ်လေသည်။

သိုင်းသမားများနှင့်ပူးပေါင်းကာ ကြုံလင်းကိုဖမ်းဆီးပြီး သေွးမြွေခွေးအား အကျုပ်ကိုင်ဖို့ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းသမားများသည် ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ ရပ်လိုက်ကြ၏။

အကြောင်းတာ်း....

ထိုက်ကျူးမြို့တွင် လီသင်းက စော်ကားလာသော ချန်းစုဆိုသူအား သုံးမခွဲသည်ကို တွေ့မြင်ထားသူများ ပါဝင်နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူများသည် လီသင်းအားမှတ်မိနေကြပြီး ကြုံလင်းနှင့် မည်သို့သည့်ပုံ ပတ်သက်နေသည်ကို စိတ်ဝင်စားနေကြလေသည်။

ကြုံလင်းက သိုင်းသမားများအား ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး...,

'မိတ်ဆွေတို့ ဟောဒီမိန်းကလေးဟာ'

ရုတ်တရက် သူ၏စကားသံ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်သွားလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားသည်။

မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်များကြား၌ လူတစ်ယောက်ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူမှာ ကြုံလင်း၏အတိုး သေွးမြွေခွေးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

သေွးမြွေခွေးရောက်လာသည်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် လီထင်း ကံကောင်းသွားသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်လေသည်။

သွေးမြေခွေးရောက်လာမှ ကြုံလင်းကို အကောက်ကြံ၍ မရနိုင်တော့ပါ။

ပိုင်းရံထားသော သိုင်းသမားများကိုလည်း မှုစရာမလို တော့ပါချေ။

လီထင်းသည် ချက်ချင်းပင် စိတ်ကူးပြောင်းလိုက်ပြန်လေ တော့သည်။

'ခင်ဗျားတို့မသေချင်ရင် ဒီနေရာက အမြန်ဆုံးထွက်သွား ကြပါ၊ ကျုပ်ရဲ့ညီမ ကြုံလင်းကို ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုရင် ကျုပ်က ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးကို ပြတ်ပြတ် သားသား ဆုံးမရလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏အသံ မိုးခြိမ်းသံပမာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

သိုင်းသမားများ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြလေ သည်။

ကြုံလင်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

လီထင်းသည် သူမဘက်မှ ကာကွယ်ပြောဆိုနေသည် မဟုတ် ပါလား။

သိုင်းသမားများ ချက်ချင်းသတိဝင်လာကြလေသည်။

'တောက်....ဒီကောင်က သွေးမြေခွေးဘက်ကို ဘယ်လို ရောက်သွားတာလဲ'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကိုပါဆုံးမလိုက်ကြတာပေါ့'

'ကောင်းတယ်၊ ချကွာ'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောကာ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

လီထင်းကလည်း ချက်ချင်းပင်ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ရှုတ်ခြည်းဖြစ်ပွားလာလေသည်။

လီထင်းသည် မိုးကြိုးလက်ဝါးရှောင်ကောင်းထံမှ သင် ကြားလာခဲ့သော သိုင်းကွက်များကိုအသုံးပြုကာ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မိုးကြိုးလက်ဝါးပညာသည် အစွမ်းထက်သော ပညာရပ် တစ်ခုဖြစ်သည်။

လက်တွေ့တိုက်ပွဲတွင် အသုံးဝင်လှကြောင်း ထင်ရှားပေါ် လွင်လာလေသည်။

သိုင်းသမားများနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်လျှင်....

'ဝုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သိုင်းသမားများ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

လီထင်းက ရင်ကော့လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားတို့ အေးအေးဆေးဆေး နောက်ကြောင်းလှည့်ပြန်သွားကြရင် ကောင်းမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သိုင်းသမားများသည် လီထင်း၏ မောက်မာမှုကြောင့် ပိုပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။

'ခြမ်း.. ခြမ်း... ခြမ်း'

ချက်ချင်းပင် လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက်....

'သေဖို့သာ ပြင်ထား'

ဟု အော်ဟစ်ကာ လီထင်းထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

'တော်တော် အတင့်ရဲပါလား'

အော်ဟစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လာလေသည်။

ထိုလူရိပ်ရောက်ရှိလာသည်နှင့်....

'ဂွမ်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သိုင်းသမားများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

သိုင်းသမားများအား ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်သူမှာ သွေးမြေခွေး ဖြစ်ပါသည်။

သွေးမြေခွေးအား တွေ့ရလျှင် ကြုံလင်းဝမ်းသာသွားပြီး....

'ဘိုးဘိုး'

ဟု အော်ခေါ်လိုက်သည်။

လီထင်းကလည်း ချက်ချင်းပင်မြေပေါ်ဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး....

'ဆရာကြီးသွေးမြေခွေးကို ဂါရဝပြုပါတယ်ခင်ဗျာ'

ဟုပြောလိုက်သည်။

သိုင်းသမားများသည် သွေးမြေခွေး ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရလျှင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

'သွေးမြေခွေး ရောက်လာပြီဟေ့'

'ပြေးကြ....ပြေး'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်မကူးဘဲထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

သို့သော်

'မင်းတို့ ပြေးလို့လွတ်မလား'

သွေးမြေခွေးက အော်ဟောက်လိုက်သည်။

သူ၏လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သောအခါ....

'ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်'

စူးရှသော လေတိုးသံများနှင့်အတူလက်နက်ပုန်းလေးများသည် သိုင်းသမားများထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပဝဲလွင့်သွားလေသည်။

ဤတွင်....

'အား'

'အမယ်လေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်လဲကျသွားကြလေသည်။

ကျန်ရှိနေသော သိုင်းသမားများလည်း ပြေးမလွတ်နိုင်ကြတော့ပါချေ။

သွေးမြေခွေးသည် လှစ်ခနဲပြေးလိုက်သွားပြီး လက်ဝါးဖြင့် ဆင့်ကာဆင့်ကာရိုက်ချပြီး ဇီဝိန်ခြွေပစ်လိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ရေပွက်သကဲ့သို့ ကျွက်ကျွက်ညံသွားသည်။

မြေပေါ်တွင် သွေးခြင်းခြင်း နီရဲသွားသည်။

ထို့နောက်....

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံကြားရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

* * *

လီထင်းက မြေပေါ်ဒူးထောက်နေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်နေသည်။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းက သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံထားပေတော့သည်။

သွေးမြေခွေး၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုအား မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

သွေးမြေခွေးသည် သိုင်းသမားများအား တစ်ယောက်မကျန် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးလျှင် ကြုံလင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

'ငါ့မြေး....ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဟုတ်သား'

ဟု စိုးရိမ်ပူပန်သောလေသံဖြင့် မေးလာလေသည်။

'ကျွန်မက ဘိုးဘိုးရဲ့မြေးဘဲ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူမ၏ စကားကြောင့် သွေးမြေခွေး ကျေနပ်သွားလေသည်။

ဦးခေါင်း တဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီး....

'ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ်၊ သိုင်းလောကထဲကိုရောက်လာရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ညှာတာစရာမလိုဘူး၊ ယုံကြည်စရာလဲ မလိုဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစကားကြောင့် လီထင်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားလေတော့၏။

သွေးမြေခွေး၏ အကြည့်သည် လီထင်းထံသို့ရောက်ရှိလာပါသည်။

လီထင်းအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးအကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းက ငါ့ကိုဂါရဝပြုတယ် ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လီထင်းက ထပ်မံဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ဘိုးဘိုးကို ဂါရဝပြု'

စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

သွေးမြေခွေးသည် သူ၏အနီးသို့ ရိပ်ခနဲ ရောက်ရှိလာပြီး ပါးရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ဖြန်း'

ပြင်းထန်သောရိုက်ချက်ကြောင့် လီဘင်း၏ ပါးပြင်တစ်ခုလုံး ထူပူသွားသည်။

နှုတ်ခမ်းများလည်း ပေါက်ပြဲသွားကာ သွေးများ စီးကျလာလေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ လီထင်း ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

သို့တိုင်....

သွေးမြေခွေးအား မည်သို့မျှမယှဉ်နိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်ထားသဖြင့် ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက လီထင်းအား ခပ်စိန်းစိန်းကြည့်ကာ...

'ခွေးကောင်၊ နောက်တစ်ခါ ငါ့ကို ဘိုးဘိုးလို့ ခေါ်ကြည့်၊ မင်းရဲ့လျှာကိုဖြတ်ပစ်မယ်'

ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ကျွန်တော် အပြောအဆို မှားသွားတာကို ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ'

ဟု ဦးညွှတ်တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'အေး....မင်းက ငါ့မြေးကိုကူညီခဲ့လို့ မင်းကို အသက်ချမ်းသာ ပေးလိုက်မယ်'

ဟု ပြောကာ ကြုံလင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

'ငါ့မြေး၊ သူက ငါ့မြေးနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်နေသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်း သက်ပြင်းချကာ....

'သူက ကျွန်မကိုကူညီခဲ့ပါတယ် ဘိုးဘိုး'

ဟု ပြောလေသည်။

အမှန်တော့....

သူမသည် လီဘင်း၏အသက်ကို ကယ်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လီဘင်းကို သူက သဘောကျ၍မဟုတ်ပါချေ။

သူမအား ကူညီရန် ကြိုးစားခြင်းကြောင့်သာလျှင် အခွင့်အရေးပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သောသည်။

သူမ၏ စကားကြောင့် ခက်ထန်နေသော သေနေမြေခွေး၏ မျက်နှာ ပျော့ပျောင်းသွားလေသည်။

လီထင်းကိုကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်း ကံကောင်းသွားတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လီဆင်းသည် အတက်ချမ်းသာခွင့်ရပြီဖြစ်ကြောင်းသဘော ပေါက်လိုက်လျှင် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

'ကျွန်တော့်ကို ချမ်းသာပေးဖို့ ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးတင် ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟုပြောကာ အထပ်ထပ် ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

သေနေမြေခွေးက....

'စကားအပိုတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ မင်းက ဘာကြောင့် ငါ့ မြေးကို ကူညီရတာလဲ ပြောစမ်း'

ဟု မေးလေသည်။

လီဆင်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွား၏။

သို့သော် သူ့အတွက်အကွက်ဝင်လာပြီဟု တသဘောပေါက် လိုက်သည်။

'ဒီလိုပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ပညာသင်ဘက်ညီဖြစ်တဲ့ ကျင်းစန်းဟာ ညီမသေး ကြုံလင်းကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြံစည်

ကြီးစားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်ရအောင် ကျွန်တော်က ကြားဝင်တားဆီးကူညီခဲ့တာပါ'

ဟု ကျင်းစန်းကို ချောက်တွန်းရင်း ပြောလိုက်လေသည်။

သေနေမြေခွေးက....

'မင်းရဲ့ ပညာသင်ဘက် ညီအစ်ကိုက ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

လီသင်းက....

'ကျင်းစန်းလို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

သေနေမြေခွေးသည် ကျင်းစန်းဆိုသော အမည်ကို မှတ်သား ထားလိုက်ပြီး....

'နေပါဦး၊ မင်းတို့ဆရာက ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'

ဟု မေးပြန်သည်။

လီဆင်းသည် မလိမ်ဝံ့တဲ့ အမှန်အတိုင်း ဖြေလိုက်ရလေ သည်။

'ကျွန်တော်တို့ဆရာဟာ မိုးကြိုးလက်ဝါး မရှာင်ကောင်း ပါခင်ဗျာ'

'ဘာကွ'

ကျယ်လောင်သောအသံကို ကြားလျှင် လီထင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။

သွေးမြေခွေး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲခက်ထန် နေလေသည်။

လီထင်းအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းရဲ့ဆရာဟာ ရှောင်ကောင်း ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

'ကောင်းပြီ'

သွေးမြေခွေးသည် လီထင်း၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

'ဟာ'

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်ကြောင့် လီထင်း အထိတ်တလန့် အော်လိုက်မိ၏။

'ကျွန်....ကျွန်တော့်ကို မသတ်ပါနဲ့'

ကပျာကယာ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းလည်း အံ့သြသွားပြီး....

'ဘိုးဘိုး'

ဟု လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် လူ့အသက်ကို ဖက်ရွက်ပမာ သဘောထားနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

လီထင်းအားအဆုံးစီရင်ပစ်ဖို့ ဝန်လေးတုံ့ဆိုင်းနေမည့်သူ မဟုတ်ပါချေ။

ယခု....

လီထင်းအား လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ချရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ သူ၏လက်ဝါးကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

'ဟား....ဟား....ဟား'

ကောင်းကင်ပေါ် ခေါင်းမော့ကာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူ၏ ရယ်မောသံကြောင့် လီထင်းမှာ နားအူသွားသလို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ သွေးများဆူပွက်လာသလို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

နားနှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့် ကပျာကယာပိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် အတန်ကြာရယ်မောလိုက်ပြီးမှ....

'ကောင်းကွာ၊ ရှောင်ကောင်းရဲ့ ဘပည့်နဲ့မှ လာပြီးတွေ့ရတာကိုး'

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်း မျက်နှာပျက်နေသည်။

သူ၏ဆရာ ရှောင်ကောင်းအား သွေးမြေခွေးက သိရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးမြေခွေးသည် လီထင်းကို ကြည့်ကာ မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး....

'ငါဟာ သူ့ရဲ့ရန်သူဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို မင်းရဲ့ဆရာက ပြောမပြဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်း ကပျာကယာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဆ... ဆရာက မပြောပါဘူးခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'ဟေ့ကောင် မလိမ်နဲ့ မှန်မှန်ပြောစမ်း'

လီထင်းက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်....

'ကျွန်... ကျွန်တော်မလိမ်ဝံ့ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဦးနဲ့ရန်သူတော်တွေဖြစ်တဲ့အကြောင်းကို ဆရာက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ပြောမပြခဲ့ဖူးပါဘူး'

'နေပါဦး၊ သူက ဘာကြောင့်ပြောမပြရတာလဲ'

'ဒါ... ဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူးခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

'ရှောင်ကောင်းက တော်တော်အဝင်မြင့်တာပဲ၊ တကယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့တပည့်တွေကို သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားဖို့ စေလွှတ်လိုက်တာနဲ့ ငါ့ရဲ့အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သင့်တာပေါ့၊ ထားပါတော့လေ၊ မကြာခင်မှာ သူဟာ ငါ့အကြောင်း သိရတော့မှာပါ၊ မင်းက ငါ့မြေးကို ကူညီခဲ့တဲ့အတွက် အသက်ကိုချမ်းသာပေးလိုက်မယ်လို့ ငါပြောခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ့ရဲ့ကတိအတိုင်း မင်းကိုအသက်ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်'

လီထင်းက....

'ဦးရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှမမေ့ပါဘူးခင်ဗျာ'

ဟု ဦးညွှတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။

သူ၏မျက်နှာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြစ်နေသည်။

သွေးမြေခွေး သူ့အားအခွင့်အရေးပေးလိုက်ပြီဟု ထင်မိလေသည်။

သို့သော်....

သွေးမြေခွေး ဆက်ပြောလိုက်သောစကားကိုကြားရလျှင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

သွေးမြေခွေးက...

'ဒါပေမယ့် မင်းဟာရှောင်ကောင်းရဲ့တပည့်ဖြစ်နေတာကြောင့် မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်အောင် ပညာပေးတဲ့အနေနဲ့ ခြေကြေးလက်ကြေးတွေဖြတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်'

လီထင်းမှာ သတိလစ်လဲကျမတတ်ဖြစ်သွားလေသည်။

'အမယ်လေး'

ဟုလည်း အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

'ဘိုးဘိုး'

ကြုံလင်းက ကြားဝင်လာလေသည်။

လီထင်းက....

'ဘာလဲ သူ့ကိုချမ်းသာပေးဖို့ ငါ့မြေးက ပြောချင်လို့လား'

သွေးမြေခွေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'မဖြစ်ဘူး၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ချမ်းသာပေးလို့မဖြစ်ဘူး'

ကြုံလင်းက....

'ဘိုးဘိုးရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့များ သူ့ကို'

သူမ၏စကားမဆုံးမီ သွေးမြေခွေးက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့မြေးရဲ့မိဘတွေ သေဆုံးသွားရတဲ့ကိစ္စမှာ သူ့ဆရာရဲ့လက်ချက်လဲပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါ'

'ရှင်'

ကြုံလင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

လီထင်းကား ချက်ချင်းပင် မိုးပျံမြေလျှိုးကာ ထွက်ပြေးသွားလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကြုံလင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒီမြတ်ထုတ်ဖို့ ကြံရွယ်ထားခဲ့သည်မှာ ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီမဟုတ်ပါလား။

သွေးမြေခွေးက....

'အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးတွေလို့အမည်ခံထားတဲ့သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်ဟာ ငါ့မြေးရဲ့ မိဘတွေကိုသတ်ပြီး 'တြိဂံရွှေပြားတွေကို လုယက်ယူငင်သွားခဲ့ကြတယ်၊ အဲဒီသိုင်းသမား ခြောက်ယောက်ထဲမှာ ရှောင်ကောင်းဆိုတဲ့လူလဲတစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်တယ်'

ကြုံလင်းက ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'လီထင်း မင်းဆရာအတွက် မင်းကိုဆုံးမရလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောကာ လက်တစ်ဖက်ဆန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်း ကပျာကယာလက်ကာပြလိုက်ပြီး....

'ကျွန်...ကျွန်တော့်ကို မသတ်ပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ ဆရာ့ရဲ့လုပ်ရပ်ဟာ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို ချမ်းသာပေးပါ၊ ဆရာ့ကိုဆုံးမချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေး မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

'ဘာကွ၊ မင်းဆရာ့ဆီကို လိုက်ပို့ပေးမယ်မဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

လီထင်းက....

'ဟုတ်....ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'ကောင်းတယ်၊ ငါက တခြားလူတွေကို လိုက်ရှာလို့တွေ့ခဲ့ပေမယ့် မင်းဆရာနဲ့ သူ့ရဲ့သွေးသောက်ကိုတော့ ခုထိရှာလို့မတွေ့သေးဘူး၊ မင်းရဲ့ဆရာကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့အတော်ပဲ'

လီထင်းက....

'စိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ ဆရာ့ဆီကိုရောက်အောင် ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်'

ဟု ကတိပေးလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် လီထင်းအား ခပ်စိန်းစိန်းကြည့်လိုက်ပြီး....

'နေပါဦး၊ ငါ့ကိုမင်းရဲ့ဆရာဆီကို လိုက်ပို့ပေးမယ်ဆိုရင် မင်းကဆရာ့အပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်ရာကျနေမယ်ဆိုတာကို မတွေးမိဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း မတတ်နိုင်ပါဘူး၊ အသက်နေတာကသေသွားထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်ထားပါတယ်'

ထိုစကားကြားလျှင်....

'ဟား....ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'တော်တော်သဘောကျဖို့ကောင်းတဲ့ကောင်လေးပဲ၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ သဘောပေါ့'

လီထင်းက...

'ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဦးနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တာကို ဆရာကပြောပြမထားခဲ့လို့ပါ'

'ခြြင်'

'ပြီးတော့၊ ဦးအပေါ်မှာ မတရားလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်လက်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဆရာရှိတဲ့နေရာကို လိုက်ပို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ'

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းဟာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့စိတ်ထားလဲ ရှိသေးတာကိုး'

လီထင်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သို့သော်....

သွေးမြေခွေး ဆက်ပြောလိုက်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ စိတ်သက်သာရာရသွားလေသည်။

'ကောင်းတယ်၊ ငါငယ်ငယ်ကလဲ မင်းလိုစိတ်ထားခဲ့တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဘယ်သူမှရှာမတွေ့ခဲ့တဲ့ ကြိုဂုံရွှေဆွဲပြားတွေကို ငါက ရှာလို့တွေ့ခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ငါ့သားကတော့ ငါ့လိုမဟုတ်တဲ့အတွက် သူတစ်ပါးလက်ချက် မိသွားတာပေါ့၊ မင်းဆရာက ငါ့အပေါ်မှာ မတရားလုပ်တယ်လို့ မင်းက ဘာကြောင့်ပြောနိုင်ရတာလဲ' -

လီထင်းက....

'ဦးပြောတဲ့စကားကိုကြားရလို့ ရိပ်မိလိုက်တာပါခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'မင်းက ငါ့ထင်တာထက်တောင် ပိုပြီးပါးနပ်နေသေးတာပဲ၊ မင်းက ငါ့အကြောင်းသိချင်သလား'

'ကျွန်တော်'

'မင်းသိချင်တယ်ဆိုရင် ငါပြောပြမယ်လေ'

လီထင်းက မြေပေါ်ဒူးထောက်ချလိုက်ပြန်လေသည်။

'ကျွန်တော်ဟာ ဦးစကားကို ရိုရိုသေသေ နားထောင်နေပါတယ်ခင်ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းသည် လီထင်းက သွေးမြေခွေးအား ချဉ်းကပ်နေကြောင်း သတိပြုမိလိုက်ပြီး သဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'နေဦး၊ ငါ့အကြောင်းကို နားမထောင်ခင်မှာ မင်းက ငါခိုင်းတာတစ်ခုကို အရင်လုပ်ပေးရမယ်'

လီထင်း အံ့သြသွားသည်။

'ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပါခင်ဗျာ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းက သူတို့ကို ရှင်းပစ်ရလိမ့်မယ်'

ဟု တစ်နေရာဆီသို့ဆက်ညွှန်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်း လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြေပေါ်၌ လူးလိမ့်နေသူနှစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ထွက်ပြေးရင်း သွေးမြေခွေး၏လက်ချက်မိကာ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် လဲကျသွားကြသူများဖြစ်လေသည်။

အခြားသူများကဲ့သို့ ချက်ချင်းသေဆုံးသွားကြခြင်း မရှိသေးဘဲ လူးလိမ့်ညည်းတွားနေကြလေသည်။

လီထင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ခုခံနိုင်ခြင်းမရှိသူများအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရမည်မှာ လွယ်ကူလှသည်မဟုတ်ပါလား။

'စိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ သူတို့ကို ကျွန်တော် တာဝန်ယူလိုက်ပါ့မယ်'

စကားဆုံးလျှင် ထိုလူနှစ်ယောက်အနီးသို့ လှမ်းသွားလိုက်၏။

သို့သော်....

လဲကျကာ လူးလိမ့်နေသူများနှင့် ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းအကွာတွင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

သူက ထိုလူနှစ်ယောက်အား လွယ်လင့်တကူသုတ်သင်လိုက်လျှင် သွေးမြေခွေးက အထင်ကြီးမည်မဟုတ်သည်ကို သဘောပေါက်လိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

သွေးမြေခွေး အထင်ကြီးလာအောင် ပညာပြရမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

လီထင်းက လဲကျနေသူနှစ်ယောက်အား ကြည့်လိုက်ပြီး မြေပေါ်တွင် ခြေနှစ်ဖက်ကိုခွဲကား၍ ရပ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

လက်ဝါးနှစ်ဖက်၌ အင်္ဂွင်းအားစုစည်းကာ...

'ယား'

ခြောက်သံပေးပြီး လက်ဝါးများကို ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ဝုန်း...ဝုန်း'

မိုးခြိမ်းသံကဲ့သို့ ကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

လူးလိမ့်နေသူနှစ်ယောက်မှာ လက်ဝါးရိုက်ချက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော လေပွေလှိုင်းများ၏ ရိုက်ထုတ်မှုကြောင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် တစ်ကိုယ်လုံးရှိအရိုးများကြေမွကာ သေဆုံးသွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

လီထင်းက ဝင့်ကြွားစွာဖြင့် သွေးမြေခွေးအား လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'ဟား....ဟား....ဟား'

ကျယ်လောင်စွာဖြင့် ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် နောက်ထပ်ဘာများလုပ်ပေးရဦးမလဲခင်ဗျာ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းဆရာရဲ့ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းကွက်က ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ကောင်းအယ်၊ ကောင်းတယ်၊ မင်းကို ဘာမှထပ်ပြီးခိုင်းစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ မင်းကို မေးစရာပဲရှိတယ်'

လီထင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့၊ မေးပါခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းရဲ့ဆရာက မင်းကို ပညာအကုန် သင်ကြားပေးထားပြီးပြီလား'

ဟု စဘင်မေးလေသည်။

လီထင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

'မသင်ပေးသေးပါဘူးခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

လီထင်းက....

'ဆရာက သိုင်းပညာ သုံးပုံနှစ်ပုံသင်ပေးပြီး အတွေ့အကြုံရှာဖို့ သိုင်းလောကကို စေလွှတ်လိုက်တာပါ၊ သုံးနှစ်လောက်အတွေ့အကြုံရှာပြီးမှ ဆရာ့ဆီကိုပြန်ပြီး သိုင်းပညာထပ်သင်ရမှာပါ'

သွေးမြေခွေးက....

'ဩော်....မင်းဘို့ကိုပညာသင်ပေးပြီး လက်တွေ့အသုံးပြုတဲ့သဘောပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

'အင်း....သူ့အကြံသိပ်မဆိုးပါဘူး'

'ခင်ဗျာ'

လီထင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'မင်းက ရှောင်ကောင်းရဲ့အကြံကို မသိသေးဘဲကိုး၊ ရှောင်ကောင်းဟာ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းပညာကို မှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့ ကြိုက်ရွှေပြားကိုရထားတယ်၊ အဲဒီကြိုက်ရွှေပြားပေါ်က သိုင်းပညာရပ်တွေကို ကိုယ်တိုင်လေ့ကျင့်နေခဲ့တာပဲ၊ သူက လေ့ကျင့်ပြီး မင်းတို့ကိုသင်ပေးတယ်၊ ဒါဟာ သူ့ပညာဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာကို ကိုယ်စားလှတ်ပြီး စမ်းသပ်တဲ့သဘောပဲ'

လီထင်းက မဲ့ကာရှုံ့ကာဖြင့်....

'ဆရာ ဒီလိုလုပ်တာတော့ မကောင်းပါဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးမြေခွေးက...

'အေး....မင်းရဲ့ဆရာက မင်းတို့ကိုအသုံးချခဲ့တာ၊ ကဲ.... မင်းကို မေးရဦးမယ်၊ သူ့မှာ တပည့်ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ'

လီထင်းက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

'လေးငါးယောက်လောက်တော့ ရှိပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းလောကထဲဆင်းသွားကြပြီး တစ်ယောက်မှ ဆရာ့ဆီကို ပြန်မလာကြတော့ပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော်နဲ့ အတူ ပညာသင်ဘက် ကျင်းစန်းဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ရှိပါတယ်၊ ကျင်းစန်းဟာ ကျွန်တော့်ထက်ပိုပြီး ပညာတော်ပါတယ်၊ သူဟာ ဆရာသင်ပေးတဲ့ သိုင်းပညာကို အမျိုးမျိုး တီထွင်ပြီး ပေါင်းစပ်အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်၊ ညီမလေး ကြူလင်းကို ဒုက္ခပေးဖို့ကြိုးစားခဲ့တာလဲ သူပါပဲ'

သွေးမြေခွေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ....ကျင်းစန်းကိုပါ ရှင်းပစ်ဖို့ ကျုပ် တာဝန်ယူတယ်၊ မင်းခုကော သဘောတူတယ်မဟုတ်လား'

လီထင်းက ဝမ်းသာအားရ သဘောတူလိုက်လေသည်။

'ကျွန်တော် သဘောတူပါတယ်ခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက လီထင်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းက ငါ့ကိုရိုရိုသေသေ ဆက်ဆံတယ်၊ ငါ့မြေးကိုကော ငါ့ကိုပါကူညီလိုစိတ်ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကိုငါက တပည့်အဖြစ် လက်ခံမယ်ဆိုရင်ကော ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

သူက ဦးသုံးကြိမ်ချကာ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်လေသည်။

ပြီးလျှင်....

'ဆရာ'

ဟု အားရပါးရ ခေါ်လိုက်လေသည်။

သေွးမြေခွေးက ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်လေသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ဒီကနေ့ကစပြီး မင်းဟာ ငါ့ရဲ့တပည့် ဖြစ်သွားပြီ၊ ငါ့နောက်ကို လိုက်နိုင်ပြီ၊ ဒါပေမယ့်'

'ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲခင်ဗျာ'

လီထင်းက အလောတကြီး မေးလိုက်လေသည်။

'မင်းက ချောင်ကောင်းအပေါ် သစ္စာဖောက်ရဲတော့ ငါ့ကိုကော သစ္စာမဖောက်ဘူးလို့ ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ'

လီထင်းက ကပျာကယာ လက်ကာပြလိုက်ပြီး....

'ကျွန်....ကျွန်တော် ဆရာ့ကို သစ္စာမဖောက်ဝံ့ပါဘူး ခင်ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သေွးမြေခွေးက....

'မင်း သေချာရဲ့လား'

'ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ၊ ကတိပေးပါတယ်၊ သစ္စာမဖောက်ဝံ့ပါဘူး ခင်ဗျာ'

'ဟား....ဟား....ဟား'

သေွးမြေခွေးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ကျွန်....ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ'

ဟု ထပ်ပြောလိုက်လေသည်။

သေွးမြေခွေးက....

ထိုစဉ်....

ကြုံလင်းက ကြားဖြတ်ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

'ဘိုးဘိုး သူ့ကိုယုံကြည်လို့မဖြစ်ဘူးထင်တယ်'

သေွးမြေခွေး ရယ်မောလိုက်သည်။

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ယုံကြည်နိုင်တဲ့နည်းလမ်း ရှိပါတယ်'

သူက လီထင်းကိုစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး—

'မင်းက ငါ့အပေါ် သစ္စာခံမယ်ဆိုရင်တော့ ဟောဒီဆေးလုံးလေးကို သောက်ရဲရမယ်'

ဟု ပြောကာ အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားမှ ဆေးပုလင်းလေးတစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

ဆေးပုလင်းထဲ၌ အစိမ်းရောင်ဆေးလုံးလေးများ ရှိနေပါ၏။

ထိုအစိမ်းရောင်ဆေးလုံးလေးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူကာလှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

လီထင်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ဆေးလုံးလေးကို ယူရကောင်းနိုး မယူဘဲနေရကောင်းနိုး ဝေခွဲမရ ဖြစ်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'အာမှမပူနဲ့၊ ဒီဆေးလုံးလေးကို သောက်ပြီးတာနဲ့ မင်းဟာ ငါ့တပည့်ဖြစ်သွားပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်း မနေနိုင်တော့ပါ။

'ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ'

ဟုပြောကာ အစိမ်းရောင်ဆေးလုံးလေးကို လှမ်းယူကာ သောက်ချလိုက်လေသည်။

ဆေးလုံးလေးသည် ပါးစပ်ထဲရောက်သွားသည်နှင့် ချက်ချင်း အရည်ပျော်သွားပြီး ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ စီးဝင်သွားလေတော့သည်။

ဆေးနံ့ အရသာ လုံးဝမရှိဘဲ ပါးစပ်ထဲ ငုံလိုက်သည်နှင့် အရည်ပျော်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

လီထင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

အမှန်တော့....

သူက ဆေးလုံးလေးကို ငုံထားပြီး အလစ်တွင် ထွေးထုတ်ပစ်ရန် စိတ်ကူးထားလေသည်။

သို့သော်....

ဆေးလုံးလေး ပါးစပ်ထဲရောက်သွားသောအခါ သူမျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာဘဲ ဝမ်းဗိုက်ထဲပျော်ဝင်သွားခြင်းကြောင့် မျက်လုံးပြူးသွားရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

သွေးမြေခွေး ပြုံးလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းကငါ့ရဲ့သစ္စာဆေးလုံးကိုသောက်လိုက်ပြီးပြီဆိုတော့ ငါ့ရဲ့တပည့်ဖြစ်သွားပြီပေါ့၊ ကဲ....မင်းရဲ့ဆရာဆီကို သွားကြရအောင်'

လီထင်းက...

'ဟုတ်ကဲ့'

သွေးမြေခွေးက ကြိုးလင်း၏လက်ကိုဆွဲပြီး....

'ကဲ...လမ်းပြပေတော့'

လီထင်းအား လမ်းပြခိုင်းလိုက်သည်။

လီထင်းလည်း ဘာမှမဟတ်နိုင်တော့ဘဲ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

*　　*　　*

သေကံမရောက်သက်မပျောက်

'အား... ကျွတ်.... ကျွတ်'

ညည်းတွားသံနှင့်အတူ ကျော်စန်း သတိရလာလေသည်။

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဖြူဖွေးနေသောအခန်းမျက်နှာကြက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထို့အပြင်....

ကျောပြင်၏အထိအတွေ့အရ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသောမွေ့ရာတစ်ခုပေါ်၌ လဲလျောင်းနေရသည့် အဖြစ်ကိုလည်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ကျော်စန်း ကပျာကယာ လူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလုပ်လိုက်သည်နှင့် ရင်ထဲအောင့်တက်လာပြီး ဦးခေါင်းထဲ မူးနောက်ရီဝေလာလေသည်။

ထို့ကြောင့် မေ့ရာပေါ် ပြန်လည်လှဲချလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သတိရလာသည်နှင့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာလေသည်။

သူက ကြုံလင်းအားကူညီဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။

လီထင်းကရောက်လာပြီး အကောက်ကြံသည်။

သွေးမြေခွေး ပြန်ရောက်လာပြီး လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်သွားသောအခါ မမျှော်လင့်ဘဲခံလိုက်ရပြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက်တွင် သတိလစ်မေ့မြောသွားကာ ဘာဆိုဘာမှ မသိတော့ပါ။

ယခု...

နွေးထွေးသော အခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ ရောက်နေသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ကျင်းစန်းသည် အတန်ကြာငြိမ်သက်ကာ အနားယူနေလိုက်ပြီးမှ တမင်လူးလိမ့်ထလိုက်ပြန်သေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ကောင်းစွာ လူးလိမ့်ထလာနိုင်လေသည်။

ကျင်းစန်းက အခန်းကိုဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

ဤတွင်....

'ဟင်'

မယုံကြည်နိုင်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

အကြောင်းကား....

သူရောက်ရှိနေသောအခန်းမှာ သူ၏အခန်းဖြစ်နေခြင်းကြောင့် သူ၏အိမ် သူ၏အခန်းသို့ အဘယ်ကြောင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

ကျင်းစန်း မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားကာ မျက်လုံးကိုလက်ဖြင့်ပွတ်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ့အခန်းမှ သူ့အခန်းပင်ဖြစ်လေသည်။

'ငါဟာ ထိုက်ကျူးမြို့ပြင်တောအုပ်ထဲမှာ ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာပဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့အိမ်ကို ပြန်ရောက်နေရတာလဲ'

ကျင်းစန်းက အားယူကာ အခန်းတံခါးဝဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

တံခါးအနီးသို့ရောက်သွားလျှင် ခြေလှမ်းရပ်ကာ အနားယူလိုက်လေသည်။

ပြီးမှ တံခါးဖွင့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

အခန်းအပြင်ဘက်မှ စကားသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် တံခါးမဖွင့်သေးဘဲ စကားသံများကို နားထောင်လိုက်လေသည်။

ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်တို့၏ စကားသံများဖြစ်လေသည်။

‘ကံကောင်းလို့ပေါ့၊ ကျွန်မကသာ နောက်တစ်ခေါက် သွားမကြည့်ဘူးဆိုရင် သူ ဒုက္ခရောက်သွားမှာသေချာတယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ကျုပ်သားက အတွေ့အကြုံနုနယ်သေးတော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့၊ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ မောက်မောက်မာမာ ဆက်ဆံခဲ့တာတွေကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ’

‘အို....ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မက ရှင့်ရဲ့သား အစက မသိလို့ပါ၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါ ရှင်’

ထိုစကားသံများကိုကြားလျှင် အသံရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်မှန်း ကျောင်းစန်း နားလည်လိုက်လေသည်။

စကားသံများဆုံးသွားသလို ခြေသံများသည်လည်း အခန်းတံခါးဝသို့ရောက်လာလျှင် ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ကျောင်းစန်းက တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

အခန်းအပြင်ဘက်၌ ရပ်နေကြသော ကျောင်းရှောင်နှင့်ရှုပ်ဆိုး အဘွားအို မင်းဟွာတို့အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ရှုပ်ဆိုးအဘွားအိုမင်းဟွာနှင့် ကျောင်းရှောင်တို့သည် အခန်းဝ၌ ရပ်နေကြလေသည်။

သူတို့သည် ကျောင်းစန်းကိုမြင်လျှင် အံ့သြသွားကြသည်။

ကျောင်းရှောင် ပျာပျာသလဲဖြစ်သွားပြီး....

‘သား...ကျောင်းစန်း၊ ဘာဖြစ်လို့ အပြင်ထွက်လာရတာလဲ၊ အိပ်ရာထဲမှာ နားနားနေနေ နေမှပေါ့၊ လာ...လာ’

ဟုပြောကာ ကျောင်းစန်းအား ဖေးမခေါ်သွားလေသည်။

အိပ်ရာထက်၌ ပြန်လည်လဲလျောင်းစေပြီး နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးလိုက်၏။

မင်းဟွာက ကျောင်းစန်း၏အခြေအနေကိုကြည့်ကာ....

‘အင်း....သွေးမြေခွဲဟာ အတော့်ကို ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ ပေါ်လွင်နေတာပဲ’

ဟုပြောလေသည်။

သူမသည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဆေးပုလင်းလေးတစ်လုံး ထုတ်ယူပြီး...

‘ဒီဆေးကို တစ်နေ့တစ်လုံးကျ တိုက်ကျွေးလိုက်ပါ၊ ဆေးတစ်ပုလင်းကုန်သွားတာနဲ့ သိသာလိမ့်မယ်’

ကျောင်းစန်းအတွက် ဆေးပုလင်းလေးတစ်လုံးအား ကျောင်းရှောင်ကို ပေးလိုက်လေသည်။

ကျောင်းရှောင်က ယူထားလိုက်၏။

ကျောင်းစန်းကြည့်လိုက်သောအခါ ဆေးပုလင်းထဲ၌ ရွှေရောင်ဆေးလုံးလေးများ ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျောင်းရှောင်က....

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ သေးမြေခွေးသိုင်းလောကထဲကို ဆင်းလာပြီဆိုတဲ့သတင်းကြောင့် ကျုပ်ကအိမ်ကထွက်သွားခဲ့တာ၊ ကျုပ်ရဲ့သားက အိမ်မှာပဲ ကျန်နေရစ်ခဲ့မယ် ထင်နေခဲ့တာ၊ သူက ထိုက်ကျူးမြို့ပြိုင်ပွဲကိုသွားတာ ကျုပ်မသိလိုက်ဘူး'

ဟု ရှင်းပြလိုက်၏။

မင်းဟွာက....

'သေးမြေခွေးက ထိုက်ကျူးမြို့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရောက်လာတာ ရသေ့နဲ့သူတော်ကိုလာရှာတာပဲ၊ မကြာခင် ရှင့်ဆီကိုရောက်လာနိုင်တယ်'

ကျောင်းရှောင်က....

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်က သူ့ကို မမှုသေးပါဘူး'

မင်းဟွာ လက်ကာပြလိုက်သည်။

'ရှင်....ဒီလို ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောထားလို့မရဘူးရှင့်၊ သေးမြေခွေးရဲ့ပညာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်

ကတက် ပိုပြီးထက်မြက်လာတယ်၊သူ့ကြောင့် သူတော်ကော ရသေ့ပါ သေသုံးသွားခဲ့ကြပြီ'

ကျောင်းရှောင်က....

'သူတော်နဲ့ ကျုပ်အဆက်အသွယ်ရှိပါတယ်၊ သူတို့ဟာ တြိဂံရွှေပြားပေါ်က သိုင်းပညာရပ်တွေကို လေ့ကျင့်ကြပေမယ့် ဆုံးခန်းမတိုင်ခဲ့ကြသေးဘူး၊ ဒါကြောင့် သူတို့ခံလိုက်ရတာပဲ'

မင်းဟွာက....

'အင်း....ဒီအတိုင်းဆို ကျွန်မလဲမလွယ်ဘူးရှင့်'

ဟု ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ကျောင်းရှောင်က....

'ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ'

'ကျွန်မလဲ တြိဂံရွှေပြားပေါ်ကပညာကို ဆုံးအောင်မလေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့ဘူး'

ကျောင်းရှောင်က....

'ကျုပ်လဲအတူတူပါပဲဗျာ'

သူတို့၏စကားသံများ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

ကျော်စန်းက ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေပြီး မင်းဟွာ ပေးသည့် ဆေးပုလင်းလေးကို ကြည့်နေလေသည်။

ဆေးပုလင်းထဲမှ ရွှေရောင်ဆေးလုံးလေးများသည် အစွမ်းထက်လိမ့်မည်ဟု နားလည်ထား၏။

အခန်းတွင်း၌ အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ…

'သွေးမြေခွေးကိုတော့ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ဟန့်တားရမှာပဲ၊ ကျွန်မ သွားတော့မယ်'

ဟု မင်းဟွာက ပြောလာလေသည်။

ကျော်ရှောင်က…

'ကျုပ်လဲလိုက်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မင်းဟွာ လက်မခံပါချေ။

'ရှင်လိုက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ရှင့်သားကိုဂရုစိုက်ဖို့လိုဘယ်၊ ဒီကလေးဟာ တစ်နေ့လူဘော်လူကောင်းလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ သူ့ကို သေသေချာချာလမ်းပြပေးဖို့ပဲလိုမယ်'

ကျော်ရှောင် ဆက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ပြန်တွေ့ကြသေးတာပေါ့'

မင်းဟွာက ကျော်စန်းအား ပြုံးပြလိုက်ပြီး…

'သွေးမြေခွေးရဲ့လက်ဝါးတစ်ချက် အရိုက်ခံရတာတောင် မင်းက ခုထိအသက်ရှင်နေနိုင်သေးတာ အင်မတန်ကံထူးလို့ပဲ၊ မင်းဟာ တစ်နေ့ထူးချွန်အောင်မြင်လာလိမ့်မယ်၊ ဆက်ပြီးကြိုးစားပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

ကျော်စန်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ဒေါ်ဒေါ် ပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော်သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက်ပါ့မယ်ခင်ဗျာ'

မင်းဟွာက ကျေနပ်သွားပြီး အခန်းထဲမှထွက်သွားလေသည်။

ကျော်ရှောင်က လိုက်ပို့ပေးလေသည်။

ကျော်စန်း ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

မင်းဟ္မာ ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။

မျှားမကြာမီ ကျောင်းရှောင်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

ကျောင်းရှောင်သည် ကျောင်းစန်း၏ နှဖူးပြင်ကို စမ်းကြည့်ရင်း....

'အင်း....တော်ပါသေးရဲ့၊ ငါ့သားမှာ အင်အားနည်းနေတာပဲရှိတော့တယ်၊ မကြာခင် သက်သာသွားမှာ'

ဟု ပြောလေသည်။

တစ်ဖန်....

'ရော့....ဒီဆေးလုံးလေးကို သောက်လိုက်'

မင်းဟ္မာ ပေးခဲ့သော ဆေးလုံးလေးတစ်လုံးထုတ်ယူကာ တိုက်ကျွေးလိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်းက ဆေးသောက်လိုက်သည်။

ကျောင်းရှောင်က စောင်တစ်ထည်ခြုံပေးလိုက်ပြီး....

'ကဲ....သား တရေးလောက် အိပ်လိုက်ဦးနော်'

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ဖေဖေ ခဏနေပါဦး'

ဟု ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

ကျောင်းရှောင်က....

'သား....ဘာပြောချင်လို့လဲ'

ဟု မေးလေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ဖေဖေ၊ ဖေဖေ့ဆီမှာ တိုင်ရွှေပြားလေးတစ်ခုရှိနေတယ် မဟုတ်လားဟင်'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မှန်ပေသည်။

တြိဂံရွှေပြားလေးတစ်ခုအား သူကတွေ့မြင်ခဲ့ဘူးသည်ဟု သတိတားမိခဲ့သည်။

မည်သည့်နေရာ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ဘူးသည်ကိုမူ ရုတ်တရက် စဉ်းစား၍မရပါချေ။

ယခုမှ....,

ဖခင်ဖြစ်သူထံ၌လည်း တြိဂံရွှေပြားလေးတစ်ခုရှိနေကြောင်း သတိရလာခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်သား၊ ဖေဖေ့ဆီမှာ တစ်ခုရှိတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ကျင်းစန်းက....

'အဲဒီတြိဂံရွှေပြားဟာ သေမင်းရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်ပဲဖေဖေ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဒီအကြောင်းတွေကို သားတောင် သိနေပြီကိုး'

ကျင်းစန်းက....

'သွေးမြေခွေးဟာ တြိဂံရွှေပြားတွေကို ရယူဖို့ လူတွေကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်နေတာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရလို့ပါဖေဖေ'

ကျင်းရှောင်က....

'ဟုတ်တယ်သားရဲ့၊ ဒီတြိဂံရွှေပြားဟာ သိုင်းလောကနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သလို သေမင်းရဲ့ အတိတ်နိမိတ်တစ်ခုလဲ ဖြစ်တယ်ကွယ့်'

ဟုပြောပြလာ၏။

ကျင်းစန်းက....

'တြိဂံရွှေပြားနဲ့ ဖေဖေ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလားဟင်'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

'အင်း... ဒီကိစ္စကို သားသိအောင်ပြောပြမှဖြစ်မယ်လို့ ဖေဖေ နားလည်နေပါပြီ၊ ကဲ....သားနားထောင်ပေတော့'

ဟုအစချီကာ တြိဂံရွှေပြားအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

* * *

တြိဂံရွှေပြား....

ထိုတြိဂံရွှေပြားသည် သိုင်းပညာရပ်ဘစ်မျိုးစီကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားသော အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့်သိုင်းကျမ်းဘစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်း၏ မူပိုင်ပစ္စည်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်း ပျက်စီးသွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ရွှေပြားခုနစ်ခုလည်း ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

သို့ဖြင့်....

နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာအောင် သိုင်းလောကသားများ မေ့ပျောက်နေခဲ့ပြီးမှ ထူးခြားသောသတင်းတစ်ခုထွက်ပေါ်လာသောအခါ သိုင်းလောကသားများ လှုပ်လှုပ်ရွှားရွှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

မြို့ကြီးသုံးမြို့တွင် ထူးဆန်းသော လူသတ်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းပင်။

ထိုလူသတ်မှုများတွင် လူသတ်သမားသည် မိသားစုသုံးစုအား ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်သွားခဲ့လေသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများမှ ကလေးသူငယ်များပါ မကျန် လူမဆန်စွာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့လေသောကြောင့် သိုင်းလောက၌ အုတ်အော်သောင်းနင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သိုင်းသမားများသည် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် စုံစမ်းကြတော့သည်။

ဤတွင်....

လုပ်ကြံခံရသော မိသားစုများသည် တစ်ချိန်က ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဂိုဏ်းမှ အရေးပါသော ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြပြီး သူတို့ လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားကြသော တြိဂံရွှေပြားများကြောင့် လုပ်ကြံခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတင်းပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

လိုက်သွားသူမှာ တောင်ပင်လယ်မှ သွေးမြေခွေးဆိုသူ ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိလာရလေသည်။

များမကြာမီ အခြားနေရာသုံးနေရာ၌လည်း လူသတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သိုင်းလောကသားများက လိုက်လံစုံစမ်းပြန်ရာ သွေးမြေခွေး၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သိရပြန်သည်။

သိုင်းလောကသားများသည် သွေးမြေခွေးအားသုတ်သင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

အချင်းချင်း စုရုံးကာ တောင်ပင်လယ်သို့ သွားကြလေသည်။

သို့သော်....

လမ်းခုလတ်မှာပင် လှိုင်းတံပိုးပြင်းထန်ခြင်း၊ လေပြင်းမုန်တိုင်း ကျရောက်ခြင်းများကြောင့် ဒုက္ခရောက်ကြရပြန်သည်။

လှေမှောက်ကာ သေသူသေကြသည်။

အစာငတ်ရေငတ် ဖြစ်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ပင်လယ်သို့ မသွားဝံ့ဘဲနောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကြတော့သည်။

သိုင်းလောကသားတချို့သာလျှင် တောင်ပင်လယ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ထိုသို့ရောက်ရှိသွားကြသော သိုင်းသမားများတွင် ကျင်းရှောင်သည်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

ကျင်းရှောင်၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေသည်။

ကျင်းစန်းက ဖခင်ဖြစ်သူ၏ စကားကို စိတ်ဝင်စားစွာနားထောင်နေလေသည်။

ကျင်းရှောင်သည် ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက် ငှဲသောက်လိုက်ပြီး....

'တောင်ပင်လယ်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ အရောက်သွားနိုင်ကြတဲ့ သိုင်းသမားတွေ သိပ်မများဘူး၊ လူနှစ်ဆယ်ကျော်လောက်ပဲ ရှိတယ်၊ အဲဒီအထဲမှာ ဖေဖေလဲပါဝင်ခဲ့တယ်၊ တောင်ပင်လယ်ကိုရောက်တော့ သေွးမြေခွေးကို လိုက်ရှာကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သွေးမြေခွေးဟာ တောင်ပင်လယ်မှာမရှိဘဲ ခရီးထွက်နေတယ်၊ သူ့အိမ်မှာ သူ့သားနဲ့ချွေးမပဲရှိတယ်၊ သိုင်းသမားတချို့ဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့သားနဲ့ ချွေးမကို သုတ်သင်ပစ်လိုက်ကြပြီး သူတို့အိမ်မှာဝှက်ထားတဲ့ ကြိုင်ရွှေပြားခြောက်ခုကို ရယူလိုက်ကြတယ်၊ ကြိုင်ရွှေပြားတွေကို သူရထိုက်တယ် ငါရထိုက်တယ် အချင်းချင်း အငြင်းပွားလာကြတာကြောင့် နောက်ဆုံး သိုင်းလောကကို ပြန်ရောက်မှ ဖြေရှင်းမယ်ဆိုပြီး တောင်ပင်လယ်က ပြန်လာခဲ့ကြတယ်'

ကျင်းစန်းက....

'သွေးမြေခွေးရဲ့သားနဲ့ ချွေးမကို သုတ်သင်ခဲ့ကြသူတွေထဲမှာ ဖေဖေကော ပါဝင်ခဲ့သလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင် မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သို့သော်....

ခေါင်းညိတ်ကာ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

'ဟုတ်တယ် သား၊ သွေးမြေခွေးဟာ လူဆိုးကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ ကျူးပြစ်ခုတ် ကျူးငုတ်မကျန်စေရ ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ သူတို့ကို သုတ်သင်ခဲ့ရတာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်...'

'ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ ဖေဖေ'

'သူတို့ရဲ့ ကလေးငယ်ကိုတော့ မသတ်ဘဲ ဖေဖေကိုယ်တိုင် ဝှက်ထားခဲ့တယ်'

'ဟင်'

ကျောင်းရှောင်က....

'ဖေဖေတို့ဟာ သွေးမြေခွေးရဲ့အိမ်ကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပုခက်တစ်ခုထဲမှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ဒါနဲ့ ဖေဖေကိုယ်တိုင် ကလေးကို ယူပြီး ဖေဖေ ဝှက်ထားခဲ့တယ်'

ထိုကလေးငယ်သည် ကြိုးလင်းဖြစ်ရမည်ဟု ကျောင်းစန်း သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းရှောင် ဆက်ပြောလိုက်၏။

'ဖေဖေတို့မြည်မကိုပြန်ရောက်လာချိန်မှာပဲသွေးမြေခွေးက လိုက်လာပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်၊ ဖေဖေတို့လဲ စုပေါင်းပြီး

ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်၊ နောက်ဆုံး သွေးမြေခွေးရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် ဖေဖေတို့ ခြောက်ယောက်ပဲ အသက်ရှင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ကျန်တဲ့လူတွေ သေဆုံးသွားခဲ့ကြတယ်၊ သွေးမြေခွေးလဲ ရေထဲကျသွားပြီး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တယ်၊ သူ သေသွား ပြီလို့ အားလုံးက ယုံကြည်လိုက်ကြတယ်လေ'

ကျောင်းစန်းက....

'တြိဂံရွှေပြားကိုတော့ ဖေဖေတို့ ခွဲဝေယူလိုက် ကြတာ ပေါ့ ဟုတ်လားဟင်'

ကျောင်းရှောင်က...

'ဟုတ်တယ် သား'

'ဖေဖေ၊ သွေးမြေခွေးကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စဟာ တြိဂံ ရွှေပြားတွေကို လိုချင်ကြတာကြောင့်ပဲ မဟုတ်လား'

ကျောင်းရှောင် မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ခုတော့ သွေးမြေခွေးကပြန်ပေါ်လာပြီး ဒုက္ခပေးနေပြီ။ သူ့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတဲ့လူ မနည်းတော့ပါဘူး'

ကျောင်းရှောင်က....

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဖေဖေက သူ့ကို ရင်ဆိုင်နိုင်မှာပါ၊ သားက နေမကောင်းသေးဘူး၊ ဒါကြောင့် အိမ်မှာပဲ နေရဦးမယ်၊ ဖေဖေ မကြာခင်ပြန်လာခဲ့မယ်'

ကျောင်းစန်း အံ့ဩသွားသည်။

'ဖေဖေ ဘယ်ကို သွားမလို့လဲဟင်'

'သေွးမြေခွေးကို လိုက်ရှာမလို့ပါ'

'ဟင်'

ကျောင်းစန်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ဖခင်အတွက် စိတ်ပူသွားလေသည်။

'ဖေဖေ....သွေးမြေခွေးကိုလိုက်မရှာပါနဲ့လားဟင်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျောင်းရှောင်က....

'မဖြစ်ဘူးသား၊ ဖေဖေ လိုက်မရှာရင် သူက ဖေဖေ့ကို လာရှာမှာပဲ'

'ဖေဖေ'

'သား....အိမ်မှာအနားယူနေပါ၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့အဒေါ် မင်းဟွာ ပေးခဲ့တဲ့ဆေးကို မှန်မှန်သောက်ပါ၊ ဒီဆေးဟာ အတော့်ကိုအစွမ်းထက်တယ်၊ သားရဲ့ဒဏ်ရာ ရှင်းရှင်းပျောက်ကင်းသွားမယ့်အပြင် အတွင်းအားပါ တိုးတက်လာလိမ့်မယ်'

ပြောရင်း ဘြဂ္ဂံရွှေပြားလေးနှင့်...ခို ထုတ်ယူကာ ကျောင်းစန်းကို ပေးလိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

'ဒါက ဘာလဲ ဖေဖေ'

'ဒါဟာ ဖေဖေ ရထားတဲ့ရွှေပြားနဲ့ မင်းဟွာ ရခဲ့တဲ့ ရွှေပြားပဲ'

'ဒါ....ဒါတွေဟာ'

ကျောင်းစန်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ၏။

ကျောင်းရှောင်က....

'ဖေဖေတို့ဟာ ဒီရွှေပြားတွေကို ရခဲ့ပေမယ့် မှတ်သားထားတဲ့ ပညာရပ်ကို အစအဆုံးလေ့ကျင့်လို့ မရနိုင်ခဲ့ကြသေးဘူး၊ မင်းဟွာက ပြောတယ်၊ သားဟာ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ သိုင်းကွက် တစ်ကွက်ကို မြင်ရုံနဲ့ မှတ်မိတယ်၊ သိုင်း

ကွက်တွေကို ပေါင်းစပ် တီထွင်နိုင်တဲ့ ပါရမီရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် ရှေးပြားတွေပေါ်က သိုင်းကွက်တွေကို လေ့လာလိုက်မယ်ဆိုရင် တစ်နေ့ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား တစ်ယောက်ဖြစ်လာမယ်လို့ ပြောသွားတယ်၊ သူရထားတဲ့ ရှေးပြားကို သားအတွက် လက်ဆောင်ပေးသွားခဲ့တာပဲ'

ကျောင်းစန်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သိုင်းလောကသားချင်းသည် တြိဂံရှေးပြားအား အလွန်မက်မောကြလေသည်။

မင်းဟွာက သူမ၏ရှေးပြားကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည်မှာ အကြောင်းရှိရပေမည်။

သူမသည် သွေးမြေခွေးနှင့် သူသေကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ကျောင်းရှောင်က....

'ဒီရှေးပြားတွေပေါ်က သိုင်းပညာရပ်တွေကို လေ့လာပါ၊ မကြာခင် ဖေဖေ ပြန်လာခဲ့မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ကျောင်းစန်းက....

'ဖေဖေ ဘယ်သွားမလို့လဲ'

ကျောင်းရှောင် အဖြေမပေးပါချေ။

မကြားချင်ဟန်ဆောင်ကာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

ကျောင်းရှောင် ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းစန်းက ဖခင်အားတားဆီးလိုသည်။

ဖခင်နှင့်အတူ လိုက်သွားလိုသည်။

သို့သော်...

သွေးမြေခွေး၏ လက်ချက်ကြောင့် အတွင်းဒဏ်ရရှိခဲ့သည်ဖြစ်ရကား ကောင်းစွာမကျန်းမာသေးသဖြင့် ဖခင်နောက်သို့ လိုက်မသွားနိုင်ပါချေ။

ကျောင်းစန်းက မေတ္တာသာဘိ အိမ်မှာ နေရစ်ခဲ့ရလေသည်။

သူ့အား အိမ်ထိန်းလူယုံတော်ယန်ဝေက ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် မင်းဟွာပေးခဲ့သောဆေးကို မှန်မှန်သောက်ခဲ့သည်။

ဖခင်ပေးခဲ့သော ရွှေပြားနှစ်ချပ်ကို လေ့လာခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေတော့သည်။

* * *

အာခံဝံ့သူ

နေခြည်ဖြာကျနေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေလေသည်။

ကော်င်းကင်ပေါ်တွင် တိမ်မဲများသည် လေနှင့်အတူလွင့်မျောနေ၏။

ငှက်ကလေးများက အသံတစာစာပေးကာ ပျံသန်းသွားကြလေသည်။

ကြည်ပြာရောင် မိုးကောင်းကင်အောက်တွင် စိမ်းလန်းသောတောအုပ်များ၊ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများ၊ မြေပြန့်လွင်ပြင်များ၊ ချိုင့်ဝှမ်းများရှိနေ၏။

တောလမ်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းသွားနေကြသော လီထင်းတို့လူစုမှာ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ခြေလှမ်းရပ်ကာ အနားယူလိုက်ကြလေသည်။

လီထင်းက နဖူးပေါ်မှချွေးများသုတ်လိုက်ပြီး....

'ဟိုရှေ့ကတောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ဆရာနေတိုင်ပါတယ်'

ဟု အဝေးရှိ တောင်ညိုကြီးတစ်လုံးအား ညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး....

'နေ့ဝက်လောက်တော့ သွားရဦးမယ်ထင်တယ်'

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'ရှောင်ကောင်းအပြင် ဘယ်သူတွေရှိသေးသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'ထမင်းချက်တစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ'

သွေးမြေခွေးက....

'ကောင်း၊ တို့သွားကြမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ'

သူတို့သည် သစ်ပင်အောက်မှထွက်ကာ ရှေ့ဆက်သွားကြလေသည်။

မကြာပါချေ။

ရှောင်ကောင်းနေထိုင်သည့် တောင်ညိုကြီးနှင့် တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်သွားလေသည်။

ရောင်စုံပန်းကလေးများ ဖူးပွင့်နေသည်။

ပျားပိတုန်းလိပ်ပြာများက ပန်းဝတ်ရည်စုပ်ယူရန် ပျံဝဲနေကြသည်။

ကျေးငှက်သာရကာလေးများလည်း သာသာယာယာ တေးသီကြွေးနေကြ၏။ သာယာလှပသော ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ကြုံလင်းမှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးလာလေသည်။

'အတော်ကို သာယာလှပတဲ့နေရာတစ်ခုပါလား'

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက....

'တောင်ပေါ်မှာဆို ဒီထက်တောင် သာယာလှပသေးတယ် ညီမရဲ့'

ဟု မျက်နှာလိုမျက်နှာရ ပြောလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်း၏မျက်နှာ တင်းမာသွားသည်။

'ရှင့်ကိုမေးတာမဟုတ်ဘူး'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောကာ သွေးမြေခွေးနောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးကား ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝ အလှအပများကို ဂရုမစိုက်ပါချေ။

တောင်ပေါ်သို့ အရောက်သွားနိုင်ရန်သာ အားခဲနေတော့သည်။

သို့ဖြင့်....

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ဆည်းဆာနေညိုချိန်တွင် သွေးမြေခွေးတို့သည် ရှောင်ကောင်းနေထိုင်သည့် တောင်ပေါ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

* * *

နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်....

နေဝန်းနီသည် အနောက်ဘက်တွင် ဝုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ဆည်းဆာတိမ်တောက်ချိန်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

လီထင်း၏ လမ်းပြခေါ်ဆောင်မှုဖြင့် သွေးမြေခွေးနှင့် ကြုံလင်းတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်လေသည်။

တောင်ပေါ်တွင် သစ်လုံးများဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိနေပါသည်။

ထိုအိမ်ကလေးမှာ ရှောင်ကောင်းနေထိုင်သော အိမ်ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ထဲ၌ မီးရောင်များရှိနေ၏။

သွေးမြေခွေး သဘောကျသွားလေသည်။

'မီးရောင်ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ရှောင်ကောင်းရှိလိမ့်မယ်'

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

လီဆင်းက....

'ဟုတ်တယ်၊ သူရှိနိုင်ပါတယ်'

ဟု ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'ကဲ....မင်းက ရှောင်ကောင်းကို ခေါ်လိုက်စမ်း'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ'

လီထင်းသည် သွေးမြေခွေး၏ အမိန့်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုက်လေသည်။

ရှေ့သို့လှမ်းထွက်သွားပြီး....

'ဆရာ....ဆရာ'

ဟု အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

သူ၏အသံမှာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မဝေးမနှောင်းမှာပင်....

'ဘယ်သူလဲ၊ လီဆင်းလား'

အိမ်ထဲမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ် လူတစ်ယောက်လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူမှာ ထမင်းချက်ကြီး ကျိုခွမ်းဖြစ်လေသည်။

ကျိုခွမ်းသည် လီထင်းကိုတွေ့ရလျှင် ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားပြီး....

'လီထင်း, မင်းပြန်လာတာဟုတ်လား'

ဟု ဝမ်းသာအားရကြိုဆိုလာလေသည်။

လီထင်းက....

'ဟုတ်ဘယ်၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိလို့ ဆရာနဲ့တွေ့ချင်လို့ပြန်လာခဲ့တာ'

'ဆရာနဲ့တွေ့ချင်လို့'

'ဟုတ်တယ်'

'မင်းက ဘာကိစ္စနဲ့တွေ့ချင်ရဘာလဲ'

လီထင်း လက်ကာပြလိုက်သည်။

'ဒီကိစ္စက ဆရာနဲ့တွေ့မှပြောလို့ဖြစ်မယ်၊ ဆရာဘယ်မှာလဲ'

ကျိုခွမ်းက....

'ဆရာမရှိဘူး'

လီထင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

ကျိုခွမ်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျိုခွမ်းဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

'ကျိုခွမ်း၊ ဆရာဘယ်မှာလဲ'

ဟု ထပ်မေးလိုက်သည်။

ကျိုခွမ်းက....

'မရှိဘူး၊ ဆရာအပြင်ထွက်သွားတယ်'

'ဘယ်ကိုသွားတာလဲ'

'ကျုပ်ကို ပြောမသွားဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘယ်တော့ပြန်လာမလဲ'

'ဒါလဲ ပြောမသွားဘူး'

'ကောင်းပြီ'

လီထင်းသည် မလှမ်းမကမ်း၌ရပ်နေသောသွေးမြေခွေးတို့ထံသို့ လှမ်းသွားပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက ကျိုခွမ်းအား လှမ်း၍ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'သူ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာကို မင်းတွေ့တယ်မဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

လီထင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် သူ လိမ်ပြောနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေတာ ပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ လိမ်ပြောနေတာညီ ကျွန်တော်လဲ ထင်ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် သူ အမှန်အတိုင်း ပြောလာအောင် မင်းဘာ ကြောင့် မလုပ်နိုင်တာလဲ'

လီထင်းက....

'ကောင်းပါပြီ ဆရာ'

ချက်ချင်းပင် ကျိုခွမ်းထံသို့ ပြန်လှမ်း သွားလိုက်ပြီး....

'ကျိုခွမ်း'

'ပြောပါ လီထင်း'

'ခင်ဗျား ဘာကြောင့် လိမ်ပြောရတာလဲ'

'ကျုပ်က ဘာလိမ်ပြောလို့လဲ'

'ဆရာရှိတယ် မဟုတ်လား'

'ဆရာ...ဆရာ မရှိဘူး'

ကျိုခွမ်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျား အမှန်အတိုင်း ပြောလာအောင် ကျုပ် လုပ်ပေးရတာပေါ့'

စကားဆုံးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက်ရွေ့တိုးသွားပြီး ကျိုခွမ်း အား ထိုးကြိတ်လိုက်လေတော့သည်။

'ဖုန်း'

'ခွပ်'

'အား'

ဆူဆူညံညံအသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

* * *

များမကြာမီ....

ကျိုခွမ်းသည် သွေးအလူးလူးဖြင့် မြေပေါ်၌ လဲကျနေ လေသည်။

လီထင်း၏ လက်ချက်ကြောင့် သေလုမျောပါး ဒဏ်ရာ ရရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုမျှမက သေး....

လီထင်း၏ နှိပ်စက်မှုကို မခံနိုင်ဘဲ ရှောင်ကောင်းရှိနေသောနေရာကို ပြောပြလိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

လီထင်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးအား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး....

'ဆရာဟာ သိုင်းလေ့ကျင့်တဲ့ ဂူထဲမှာ ရှိနေပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'အဲဒီနေရာကို မင်း သိတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်'

'ဒါဖြင့် သွားရအောင်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့် နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါခင်ဗျာ'

လီထင်းက လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

သွေးမြေခွေးတို့လည်း လိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

* * *

တောင်ညိုကြီးတစ်ဖက်တွင် ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။

လီထင်းက ထိုချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲသို့ သွေးမြေခွေးတို့အား ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ ကျသွားပြီး မကြာမီ ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လရောင်ဖြင့် လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြန်လည်သာယာလှပလာလေသည်။

လီထင်းတို့ လူစုသည် ချောက်ထဲသို့ ရောက်လာကြပြီ ဖြစ်သည်။

လီထင်း၏လမ်းပြမှုကြောင့် များမကြာမီ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုအား တွေ့ရှိသွားကြလေသည်။

ထိုကျောက်ဂူကြီးမှ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်နေပါသည်။

လီထင်းက....

'ဒီကျောက်ဂူကြီးထဲမှာ ဆရာရှိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သွေးမြေခွေး ပြုံးလိုက်လေသည်။

'ကောင်းတယ်၊ ကဲ....မင်း နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ'

လီထင်းက နောက်ဆုတ်ကာ ကြုံလင်း အနီး၌ သွားပြီး ရပ်နေလိုက်၏။

သွေးမြေခွေးက ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်ပြီး....

'ရှောင်ကောင်း၊ ကျုပ်ရောက်လာပြီလေ၊ မင်းက ခုထိ ပုန်းနေဦးမှာလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

ရုတ်တရက်....

ကျောက်ဂူထဲမှ မီးရောင်များ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

'ဟား....ဟား ...ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ရှောင်ကောင်း၊ မင်းက ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားနေတာလား၊ ကျုပ်က မင်းရှိနေရာကို ရှာသိတွေ့ခဲ့ပြီပဲ၊ မင်းပြေးလို့ လွတ်ဦးမှာလား'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်၏။

ထိုစဉ်....

'ဟူး...ဟူး....ဟူး'

အဝတ်အစား ခလုတ်ိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူရိပ်တစ်ခု လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူရိပ်သည် ကျောက်ဂူထဲမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ပါ။

အခေါးမှ ပြေးလာခြင်းဖြစ်လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသောလူရိပ်ကြောင့် အံ့သြသွားပြီး....

'ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

'ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း'

ရယ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ကျွန်မကိုတော့ မမှတ်မိတော့ဘူးလားရှင့်'

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သွေးမြေခွေး မကျေမနပ်ဖြင့်သွားကာ...

'မင်းဟွာ....ခင်ဗျားက သေချင်လို့လာခဲ့တာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

မှန်ပေသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာသူမှာ မင်းဟွာ ဖြစ်နေသည်။

မင်းဟွာက....

'သွေးမြေခွေး၊ ဒီတစ်ခါတော့ ရှင်နဲ့ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြေရှင်းဖို့ ကျွန်မလာခဲ့တာပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'ကောင်းပြီ...ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကို ချမ်းသာမပေး တော့ဘူးဆိုတာ သိရမယ်'

စကားဆုံးလျှင် မင်းဟွာထံသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မင်းဟွာကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာလေတော့သည်။

* * *

လရောင်အောက်တွင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာ၏။

မင်းဟွာနှင့် သွေးမြေခွေးတို့ သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန်တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေပြီး တစ်ချက်မှားလိုက်သည်နှင့် အသက်ပျောက်သွားရမည်ဖြစ်လေသည်။

မင်းဟွာသည် သွေးမြေခွေးအား မယှဉ်နိုင်သဖြင့် ရှောင်တိမ်းနေခဲ့သူဖြစ်သည်။

ယခု....

သူမက ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး သွေးမြေခွေးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်နေသည်မှာ ရသေ့နှင့် သူ့ခင်ပွန်းတို့ သေဆုံးသွားကြပြီးနောက် သူမသည်လည်း ကြာကြာရှောင်တိမ်းနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်ထား၍ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် အစွမ်းထက်မြက်သော သိုင်းကွက်များကိုထုတ်ဖော်ကာ သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်ကြပြီး မကြာမီမှာပင်....

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မင်းဟွာသည် သွေးမြေခွေး၏လက်ချက်မိကာ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရလေသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ဘယ်လိုလဲ...မင်းဘာတတ်နိုင်သေးလဲ'

ဟု ခနဲ့လိုက်သည်။

မင်းဟွာ အံကြိတ်ကာ....

'ဘာတတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ အခုတွေ့ရမယ်'

ပြောရင်း တရကြမ်း နှင့်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။

သွေးမြေခွေးသည် မင်းဟွာအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏အဲကောင်းဆုံး သိုင်းကွက်များကို ထုတ်ဖော်ကာ တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သူ၏တိုက်ကွက်များသည် အပေါ်စီးရရှိကာ မင်းဟွာ၏ တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံထားလိုက်လေသည်။

မင်းဟွာသည် နုံခံ၍ နောက်ဆုတ်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

မင်းဟွာက နောက်မဆုတ်သည့်အပြင် ရှေ့တိုးကာ သူတင်ကိုယ်တင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့်....

'ဂုန်း'

သွေးမြေခွေး၏လက်ဝါးတစ်ဖက်သည် မင်းဟွာ၏ဝဲဘက်ပခုံးကို ရိုက်ချလိုက်မိလေသည်။

'အမယ်လေး'

မင်းဟွာ စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်၏။

သူမ၏ဝဲဘက်ပခုံးရိုး ကျိုးသွားပြီဖြစ်လေသည်။

သူမသည် ဒဏ်ရာပြင်းစွာရလိုက်သဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း....

သွေးမြေခွေးကလည်း သူမ နောက်ဆုတ်သွားမည်ဟု ယုံကြည်ထားမိသည်။

သို့သော်....

မင်းဟွာသည် နောက်မဆုတ်သည့်အပြင် ရှေ့တိုးကာ သွေးမြေခွေး၏ရင်ဝကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေး ရင်ထိတ်သွား၏။

'ဒါဘာလုပ်တာလဲ'

ဟုအော်ဟစ်ရင်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခုခံလိုက်၏။

သို့တိုင်....

မင်းဟွာ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်က သူ၏ရင်ဝကို အဖျားခတ်ကာ ထိမှန်သွားလေသည်။

ထို့အတူ....

သေွးမြေခွေး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်သည်လည်း မင်းဟွာ၏ ရင်ဝကို ရိုက်ချလိုက်မိလေတော့သည်။

'ဝုန်း'

'အား'

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သွေးမြေခွေးက ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားသည်။

မင်းဟွာကား အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

* * *

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်လေသည်။

မင်းဟွာသည် မြေပေါ်တွင်စန့်စန့်ကြီး လဲနေ၏။

သွေးမြေခွေး၏လက်ချက်ကြောင့် အသက်ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

မင်းဟွာ၏လက်ချက်ကြောင့်လည်း သွေးမြေခွေး ဒဏ်ရာ ရရှိသွားလေတော့သည်။

'တောက်'

သွေးမြေခွေးမှာ မကျေမနပ်ဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်သည်။

'သွားစမ်း'

ဟု ခေါက်ကာ မင်းဟွာ၏အလောင်းကို ကန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ဝုန်း'

မင်းဟွာ၏ အလောင်းမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

'ဘိုးဘိုး'

ကြုံလင်းက ပြေးသွား၏။

'ဆရာ'

လီထင်းကလည်း မျက်နှာလိုမျက်နှာရ ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

သို့သော်....

'ဖယ်ကြစမ်း'

သွေးမြေခွေးက အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

သူ့အား ဖေ့မသာသည်ကို လက်ခံပါချေ။

'ကျုပ်က ဂရုစိုက်ရမှာလား'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

'ခင်ဗျား တော်တော်ဒေါသကြီးတာပဲ'

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သွေးမြေခွေးတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်ဂူထဲမှ လှမ်းထွက်လာသည့် ရှောင်ကောင်းအား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သွေးမြေခွေးက...

'နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း'

ကြုံလင်းတို့အား နောက်ဆုတ်ခိုင်းလိုက်လေသည်။

ကြုံလင်းနှင့် လီထင်းတို့ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

သွေးမြေခွေးက ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာသောရှောင်ကောင်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်း၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေသည်။

သွေးမြေခွေးအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ခင်ဗျားက ရေထဲကျသွားပေမယ့် မသေတဲ့ အသက်ရှင်လိမ့်မယ်၊ တစ်ချိန်မှာ သိုင်းလောကထဲကို ဆင်းလာပြီး ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်နဲ့ ကျင်းရှောင်တို့ ရိပ်မိခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဟာ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ရင်း ခင်ဗျား ရောက်လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြတာပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးမြေခွေးက...

'ဩော်... ဩော်၊ ဒါဆိုရင် မင်းရဲ့သိုင်းပညာ အတော်ကို တိုးတက်လာပြီပေါ့ ဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီ၊ မင်းဘယ်လောက် စွမ်းသလဲကြည့်ကြသေးတာပေါ့'

စကားဆုံးလျှင် ရှောင်ကောင်းထံသို့ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းကလည်းပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

ရှောင်ကောင်းနှင့် သွေးမြေခွေးတို့ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည်ရရှိခဲ့သော တြိဂံရွှေပြားပေါ်မှ မိုးကြိုးလက်ဝါးပညာရပ်ကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သွေးမြေခွေးကား ဒဏ်ရာရရှိထားသော်လည်း ရှောင်ကောင်း၏ တိုက်ကွက်များကို ချေဖျက်နိုင်သည့်အပြင် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် တြိဂံရွှေပြားခုနစ်ခုစလုံးကို ရရှိခဲ့ပြီး ထိုရွှေပြားများပေါ်မှ သိုင်းပညာရပ်များအား လေ့လာထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်....

ရှောင်ကောင်း၏ မိုးကြိုးလက်ဝါး ပညာရပ်အကြောင်းကို သိထားသည့်အပြင် ခုခံချေဖျက်ကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

တိုက်ပွဲသည် တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ရှောင်တိမ်းရမည့် အခြေအနေကိုလုံးဝ အရောက်မခံဘဲ ရှေ့တိုး တိုက်ခိုက်ခြင်းကိုသာ အားပြုလေသည်။

ရှောင်ကောင်း ထိတ်လန့်လာသည်။

သွေးမြေခွေးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကထက် ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းလာသည် မဟုတ်ပါလား။

နှစ်ယောက်သား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြပြီး မကြာမီ....

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သွေးမြေခွေးရော ရှောင်ကောင်းပါ နောက်ဆုတ်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

သွေးမြေခွေးသည် ရှောင်ကောင်း၏လက်ချက်ဖြင့် နောက်ထပ် ဒဏ်ရာရရှိသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ထို့အတူ....

'ဝေါ့'

ရှောင်ကောင်းသည်သွေးမြေခွေး၏လက်ချက်မိကာ သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်သည်။

'မင်းဆီက တြိဂံဓားရှုပြားကိုရရင် ကျုပ်ဆီမှာ ရွှေပြား ခြောက်ခုရှိသွားပြီပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက....

'ကျုပ်ဆီက ရွှေပြားကို ဘယ်တော့မှမရဘူးမှတ်ပါ'

ဟု အံကြိတ်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးမြေခွေးက....

'စောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့'

ဟု ကြုံးဝါးကာ ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရှောင်ကောင်းလည်း ရှိသမျှ အင်အားကိုအသုံးပြုကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

နှစ်ယောက်သား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိပြန်လျှင်....

'ဝုန်း'

'အား'

ကျယ်လောင်စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

ရှောင်ကောင်းကော သွေးမြေခွေးပါ မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

* * *

'ဘိုးဘိုး'

ကြုံလှိုင်းက အထိတ်တလန့်ခေါ်လိုက်၏။

သွေးမြေခွေးထံသို့ပြေးသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် သွေးမြေခွေးမှာ မြေပေါ်မှခုန်ထလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယခုမှ ကြုံလင်းစိတ်သက်သာရာရရှိသွား၏။

မည်သို့ဆိုစေ....

ရှောင်ကောင်း၏ သူ့သေကိုယ်သေတိုက်ကွက်ကြောင့် ဒဏ်ရာရရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းကား မြေပေါ်တွင်မလှုပ်မယှက်ဖြစ်နေ၏။

သွေးမြေခွေး၏လက်ချက်ကြောင့် အသက်ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

'အင်း....ကျုပ်နောက်ကျသွားပြီ'

သက်ပြင်းချသံနှင့်အတူ စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သွေးမြေခွေးရင်ထိတ်စွာ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူရိပ်တစ်ခု ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

'ကျင်းရှောင်'

မှန်ပေသည်။

ရောက်လာသူမှာ ကျင်းရှောင်ဖြစ်ပေသည်။

ကျင်းရှောင်က....

'ခင်ဗျားက ရှောင်ကောင်းဆီကိုသွားမယ်လို့သတင်းရတာကြောင့် ကျုပ်လိုက်လာခဲ့တာ၊ ကျုပ်သာ အချိန်မီရောက်လာမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားသက်သာမှာမဟုတ်ဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးမြေခွေး မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'မင်းနဲ့ရှောင်ကောင်းက ကျုပ်ကိုပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်ကြံစည်ထားတာပေါ့ဟုတ်လား'

ကျင်းရှောင်က....

'ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားဟာ တစ်နေ့သိုင်းလောကမှာ ပြန်ပေါ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိထားတယ်'

သွေးမြေခွေးက....

'မင်း နောက်ကျသွားပြီ'

ကျောင်းရှောင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ကျုပ် နောက်မကျသေးပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ဒဏ်ရာရထားပြီဆိုတာ ကျုပ်သိထားလို့ပါ'

သွေးမြေခွေး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

'ကျုပ်က မင်းကိုဂရုစိုက်ရမှာလား၊ သေဖို့သာပြင်ထားပေတော့'

စကားဆုံးလျှင် ကျောင်းရှောင် ထံသို့ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကျောင်းရှောင်ကလည်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

သွေးမြေခွေးသည် ဒဏ်ရာရရှိထားပြီဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ကျောင်းရှောင်အား အနိုင်ယူနိုင်မှ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ထားလေသည်။

တို့ကြောင့်....

အကောင်းဆုံး သိုင်းကွက်များဖော်ထုတ်ကာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူရိပ်များ ပူးကပ်သွားကြပြီး မကြာမီ....

'ဝုန်း'

'အား'

စူးရှကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျောင်းရှောင်ကော သွေးမြေခွေးပါ မြေပေါ်လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

* * *

ယခုတစ်ကြိမ်သည်....

ပထမဦးစွာ ပြန်ထလာသူမှာ သွေးမြေခွေးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းရှောင်က မလှုပ်မယှက်လဲကျနေ၏။

တြိဂံရွှေပြားအတွက် သေွးမြေခွေးက သိုင်းလောကသား များအား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

သိုင်းလောကသားများကလည်း သွေးမြေခွေး၏မိသားစုကို သုတ်သင်ကာ ရွှေပြားများကို ရယူခဲ့ကြပြန်သည်။

သွေးမြေခွေးက မကျေနပ်ဘဲ လိုက်လံတိုက်ခိုက်သည်။

ရန်ငြိုးရန်စနှင့် လက်တုံ့ပြန်ခြင်း သံသရာသည် အဘယ်မှာ အဆုံးသတ်နိုင်ပါတော့မည်နည်း။

'ဘိုးဘိုး'

ကြုံလင်းက စိုးရိမ်တကြီးခေါ်လိုက်သည်။

သွေးမြေခွေးက....

'ဟား....ဟား....ဟား တြိဂံရွှေပြားခုနစ်ပြားစလုံး ငါ့လက်ထဲကို ပြန်ရောက်ပြီဟေ့'

ဟု ကြွေးကြော်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားပြီး....

'ဝေါ့'

ပါးစပ်ထဲမှသွေးများအန်ထုတ်ကာ မြေပေါ်လဲကျသွားတော့သည်။

'ဟင်'

ကြုံလင်းသည် အဘိုးဖြစ်သူ မြေပေါ်မှပြန်ထလာသဖြင့် ဝမ်းသာမည်ကြံရုံရှိသေးသည် သွေးမြေခွေးက သွေးအန်ကာ မြေပေါ်လဲကျသွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိတ်လန့်သွားတော့သည်။

'ဘိုးဘိုး'

ဟုခေါ်ကာ ပြေးသွားရန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် အကွက်ချောင်းနေသော လီထင်းက ကြုံလင်း၏ သွေးကြောတစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိုးချလိုက်လေသည်။

'အင့်'

ကြုံလင်းလည်း မြေပေါ်သို့လဲကျသွားတော့သည်။

'ဟား....ဟား....ဟား'

လီထင်းကဲ အောင်မြင်ဝံ့ကြွားစွာ ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

* * *

ရွှေပြားငါးပြား....

တြိဂံရွှေပြားငါးပြားသည် လီဘင်း၏လက်ထဲရောက်လာပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ကျောင်းရှောင်နှင့်မင်းဟုန်တို့၏ ရွှေပြားများလိုနေသေး၏။

လီထင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

'တောက်... ကျွန်တို့ရွှေပြားတွေက ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ'

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

'ကျုပ်ဆီမှာ'

စကားသံနှင့်အတူ ကျောင်းစန်းရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လီထင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

သို့သော် ဟန်ဆောင်ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ညီလေး မင်းရောက်လာတာနဲ့အတော်ပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျောင်းစန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

'အစ်ကိုကြီးဟာ ဆရာ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ မကောင်းကြံခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိထားပြီးပါပြီ'

'ဘာကွ'

'ကျွန်တော်က ဖေဖေ့နောက်က လိုက်လာခဲ့တာပါ၊ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို တွေ့မြင်ထားပြီးပါပြီ'

'ကျောင်းစန်း... မင်း....'

ကျောင်းစန်းက ဝမ်းနည်းကြေကွဲသောလေသံဖြင့်...

'ကျွန်တော့်အဖေဟာ သွေးမြေခွေးရထားတဲ့ ရွှေပြားတွေကိုလိုချင်လို့ တောင်ပင်လယ်ကို သွားရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ သိုင်းသမားတွေထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့တယ်၊ ခုတော့ ဖေဖေဟာ သူမက်မောခဲ့တဲ့ ရွှေပြားအတွက် အသက်ပေးလိုက်ရပါပြီ'

ဟု ပြောလေသည်။

သူသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို နားလည်သဘောပေါက်ထားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရွှေပြားများကိုမက်မောကာ သိုင်းလောကသား အချင်းချင်း လုပ်ကြံကြသည်။ တိုက်ပွဲများ ဖန်တီးကြလေသည်။

သူ၏ဖခင်သည်ပင် အပြစ်မရှိသောသွေးမြေခွေး၏သားနှင့် ဇနီးကို လုပ်ကြံရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လီထင်းက....

'ညီလေး၊ မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ညီလေးဆီက ရွှေပြားနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ရွှေပြား ပေါင်းလိုက်ရင် ခုနစ်ခုပြည့်စုံသွားပြီ၊ သိုင်းလောကကို စိုးမိုးနိုင်ပြီကွ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက....

'ဒီရွှေပြားတွေ ရှိနေသေးရင် သိုင်းလောကမှာ တိုက်ပွဲတွေ ပေါ်ပေါက်နေဦးမှာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ'

စကားဆုံးလျှင် ရွှေပြားနှစ်ပြားကိုထုတ်ယူကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့်ညှပ်ကာ ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ညီလေး မလုပ်နဲ့'

လီထင်းက အာထိတ်တလန့် ဟန့်တားလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားချေပြီ။

'ခွမ်း'

ရွှေပြားလေးနှစ်ချပ်မှာ ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက်ကြောင့် ကျက်စီးသွားရလေတော့သည်။

လီထင်း ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေသည်။

'သေပေတော့'

ဟု ကြုံးဝါးတာ ကျင်းစန်းထံသို့ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သို့သော်....

သူက လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားပြီး....

'ဝေါ့'

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးမည်းများအန်ထုတ်ကာ မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

* * *

လီထင်းမှာ မြေပေါ်လဲကျကာ သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

မည်သို့ဆိုစေ....

လီထင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုရသည်ကို ကျေနပ်မိသည်။

အမှန်မှာ ဆွေးမြခွေးတိုက်ထားသော အသိပ်ဆေးက အစွမ်းပြလာသဖြင့် လီဆင်း အဖြစ်ဆိုး ကြုံသွားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆွေးမြခွေး၏ လက်ချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ရာ ကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းမှု မရှိသေးခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် ကြုံလင်းအားသွေးကြောဖွင့်ပေးလိုက်၏။

ကြုံလင်းက လှုပ်ရှားလာနိုင်သည်နှင့်....

'သောပေတော့'

ကျောင်းစန်းအား တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်းက မလှုပ်မယှက် ရပ်နေလိုက်၏။

ကြုံလင်း အံ့သြသွားပြီး....

'ရှင်....မခုခံဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျောင်းစန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ရှင့်'

'ကျုပ်က အကြောင်းမဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရတာကို မလိုလားလို့ပါဗျာ'

'ရှင်...ရှင်'

ကျောင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ရန်ငြိုးထားပြီး အပြန်အလှန် လက်စားချေနေကြတဲ့ သိုင်းလောကကို ကျုပ် စိတ်ကုန်သွားပါပြီ၊ ညီမရဲ့အဘိုးနဲ့မိဘတွေ ကျုပ်ရဲ့ အဖေနဲ့ဆရာတွေဟာ မှားယွင်းတဲ့လုပ်ရပ်တွေကြောင့် လက်စားချေတဲ့ သံသရာထဲ နစ်မြုပ်ခဲ့ရပြီး ဘဝဆုံးခဲ့ရပြီ၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေကို ကျုပ် မလိုလားပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ၊ ညီမသဲ တောင်ပင်လယ်ကို ပြန်သွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ'

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ဖခင်ဖြစ်သူ၏အလောင်းဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်၏။

ထို့နောက် ဖခင်ကို ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကြုံလင်း ငိုင်နေ၏။

တရွေ့ရွေ့ဝေးသွားသော ကျင်းစန်းကို ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ရန်ငြိုးသံသရာ....

ကျင်းစန်းက ရန်ငြိုးသံသရာကို ချေဖျက်လိုက်ချေပြီ။

ကြုံလင်းသည် ကျန်နေသေးသည့်ရွှေပြားငါးခုကို ဖျက်ဆီးပစ်ပြီး တောင်ပင်လယ်သို့ ပြန်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

(ပြီးပါပြီ)